

T.C.

MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANA BİLİM DALI

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR PROGRAMI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
ÖĞRETMENLERİNİN ÇEVİRİM İÇİ EĞİTİM
UYGULAMALARINA TEKNOLOJİYİ ENTEGRE ETME
DÜZEYLERİ**

SERAY CAN

T.C.
MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANA BİLİM DALI
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR PROGRAMI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
ÖĞRETMENLERİNİN ÇEVİRİM İÇİ EĞİTİM
UYGULAMALARINA TEKNOLOJİYİ ENTEGRE ETME
DÜZEYLERİ

SERAY CAN

DOÇ. DR. FATMA İLKER KERKEZ

MUĞLA-2021

TEZ ONAYI

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı Beden Eğitimi ve Spor Tezli Yüksek Lisans Programı öğrencisi olan 1944010004 numaralı Seray CAN tarafından hazırlanan “COVID-19 Pandemi Sürecinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Çevrim İçi Eğitim Uygulamalarına Teknolojiyi Entegre Etme Düzeyleri” başlıklı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından oy birliği / oy çokluğu ile Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Programında Yüksek Lisans olarak kabul edilmiştir.

Doç. Dr. Fatma İlker KERKEZ
Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı
Jüri Başkanı

Doç. Dr. Fatma İlker KERKEZ
Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı
Tez Danışmanı

Doç. Dr. Halil Evren ŞENTÜRK
Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı
Üye

Dr. Öğr. Varol Tural
Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Ana Bilim Dalı
Üye

Tez savunma tarihi: 12.07.2021

Bu tez Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Programında Yüksek Lisans Tezi olması için gerekli şartları yerine getirmektedir.

Prof. Dr. Banu BAYAR

Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü

ETİK BEYAN

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum “COVID-19 Pandemi Sürecinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Çevrim İçi Eğitim Uygulamalarına Teknolojiyi Entegre Etme Düzeyleri” isimli çalışmada tezin planlanmasından yazımına kadar tüm süreçlerde etik ilkelere bağlı kaldığımı, tezime ilişkin bilgi ve belgeleri akademik ve bilimsel etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, kullandığım verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı, tezimde kullandığım tüm görsel ve yazılı materyallerin kaynağını gösterdiğimi, yararlandığım eserlerin tümünün kaynaklar bölümünde yer aldığını, tezimin Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tez Yazım Kılavuzuna göre yazıldığını beyan ederim.

12.07.2021

Seray CAN

YAYIMLAMA VE FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI BEYANI

Tezin kendi orijinal çalışmam olduğunu, başkalarının haklarını ihlal etmediğimi ve tezimin tek yetkili sahibi olduğumu beyan ve taahhüt ederim. Tezimde yer alan telif hakkı bulunan metinleri sahiplerinden yazılı izin alarak kullandığımı ve istenildiğinde suretlerini Üniversiteye teslim etmeyi taahhüt ederim.

Enstitü tarafından onaylanan lisansüstü tezimin tamamını veya herhangi bir kısmını, basılı (kâğıt) ve elektronik formatta arşivleme ve aşağıda verilen koşullarla kullanıma açma iznini Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesine verdiğimi bildiririm. Bu izinle Üniversiteye verilen kullanım hakları dışındaki tüm fikri mülkiyet haklarım bende kalacak, tezimin tamamının ya da bir bölümünün gelecekteki çalışmalarda (makale, kitap, lisans ve patent vb.) kullanım hakları bana ait olacaktır.

Yükseköğretim Kurulu tarafından yayınlanan ***“Lisansüstü Tezlerin Elektronik Ortamda Toplanması, Düzenlenmesi ve Erişime Açılmasına İlişkin Yönerge”*** kapsamında tezim aşağıda belirtilen koşullar haricinde YÖK Ulusal Tez Merkezi / MSKÜ Açık Erişim Sisteminde erişime açılabilir.

☐ Tezimle ilgili patent başvurusu yapılacağından veya patent alma süreci devam ettiğinden Enstitü Yönetim Kurulu kararı ile tezimin mezuniyet tarihimden itibaren 2 yıl erişime açılmasının ertelenmesini talep ediyorum.

☒ Tezimde yeni teknik, materyal ve metotlar kullanıldığından ve henüz makaleye dönüşmemiş olduğundan Enstitü Yönetim Kurul kararı ile mezuniyet tarihimden itibaren 6 ay tezimin erişime açılmasının ertelenmesini talep ediyorum.

12.07.2021

Seray CAN

TEŞEKKÜR

Tez çalışmamda yol göstericiliği, fikirleri, bilgisi ve rehberliğiyle her zaman destek sağlamış hocam Doç. Dr. Fatma İlker KERKEZ' e sevgi ve saygılarım ile teşekkürlerimi sunarım. Aynı zamanda araştırmamıza gönüllü olarak katılan, ölçeği cevaplandırarak değerli zamanlarını araştırmamız için ayırmış olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine sevgi ve saygılarımla teşekkürlerimi sunarım.

ÖZET

COVID-19 pandemi sürecinde Türkiye’de ana öğrenme kaynağının çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına dönüştürülmesiyle kesintisiz, nitelikli, fırsat eşitliği sağlayan bir eğitimin sürdürülebilmesi için öğretmenlerin teknoloji kullanım düzeylerinin önemi ortaya çıkmıştır. COVID-19 pandemisi gibi deprem, doğal afetler ya da akut sağlık sorunu yaşayan öğrencilerin çevrim içi eğitime ihtiyaç duyması durumunda öğretmenlerin mevcut ve gelişmekte olan teknolojileri derslerine entegre etme düzeyleri, öğrencilerin gelişimine doğrudan katkı sağlayacaktır. Bu doğrultuda çalışmanın amacı Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü’ne bağlı ortaokul ve liselerde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi uzaktan eğitim süreçlerine teknolojiyi entegre etme düzeylerini incelemektir. Çalışma, tarama modelinde betimsel araştırmadır. Araştırmanın evreni 2021 yılı itibariyle Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü’ne bağlı ortaokul ve liselerde görev yapan 430 beden eğitimi ve spor öğretmenidir. Çalışmada seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden amaçlı ölçüt örnekleme yöntemi ile tüm beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ulaşılması hedeflenmiş ve pandemi sürecinde çalışmaya gönüllü katılan 182 öğretmen çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak Öğretmenlerin Eğitim Teknolojisi Kullanım Düzeylerini Belirleme Ölçeği’ nin ‘Teknoloji Okuryazarlığı’, ‘Derse Teknoloji Entegrasyonu’, ‘İletişim’ alt boyutları, tanımlayıcı bilgi formu ve bir açık uçlu soru kullanılmıştır. Form toplam 39 maddeden oluşmakla birlikte çevrim içi ortamda öğretmenlerin maddeleri cevaplamalarını sağlayacak şekilde hazırlanıp İl Milli Eğitim Müdürlüğü vasıtasıyla öğretmenlere dijital ortamda ulaştırılmıştır. İstatistik analizler SPSS paket programı ile yapılmıştır. Normal dağılım gösteren verilere uygulanan parametrik testler sonucunda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin; eğitim teknolojisi kullanma düzeylerinin cinsiyet, yaş, öğrenim düzeyi ve teknoloji kursuna katılmış olma değişkenleri lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Sonuç olarak elde edilen bulgular doğrultusunda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin teknolojik mesleki donanımlarını geliştirmek için meslek öncesi ve meslek içi eğitimlerinin teorik bilgidен ziyade uygulamaya dayalı olması önerilmektedir. Bu önerilerin karşılanması ile birlikte beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derslerine teknoloji entegrasyonunu artırması ve eğitim öğretimi zenginleştirmek yoluyla öğrenci gelişimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Beden eğitimi ve spor öğretmeni, çevrim içi eğitim, teknolojik entegrasyon.

SUMMARY

With the transformation of the main learning resource into online distance education applications in Turkey during the COVID-19 pandemic process, the importance of teachers' technology use has emerged in order to maintain an uninterrupted, qualified and equal opportunity education. In the event that students experiencing earthquakes, natural disasters or acute health problems such as the COVID-19 pandemic need online education, teachers' level of integrating existing and emerging technologies into their lessons will directly contribute to the development of students. In this direction, the aim of the study is to examine the level of integration of technology into online distance education processes of Physical Education and Sports teachers working in secondary and high schools affiliated to Muğla Provincial Directorate of National Education. The study is a descriptive research in survey model. The population of the research is 430 Physical Education and Sports teachers working in secondary and high schools affiliated to Muğla Provincial Directorate of National Education as of 2021. In the study, it was aimed to reach all Physical Education and Sports teachers with the purposeful criterion sampling method, which is one of the non-random sampling methods, and 182 teachers who voluntarily participated in the study during the pandemic process formed the sample of the study. As a data collection tool, sub-dimensions of 'Technology Literacy', 'Technology Integration to Lesson', 'Communication' of the Scale for Determining Teachers' Levels of Educational Technology Use, a descriptive information form and an open-ended question were used. Although the form consists of 38 items in total, it was prepared in an online environment to enable teachers to answer the items and delivered to the teachers in digital environment through the Provincial Directorate of National Education. Statistical analyzes were made with the SPSS package program. As a result of the parametric tests applied to the data showing normal distribution, Physical Education and Sports teachers; It has been determined that educational technology usage levels show a statistically significant difference in favor of the variables of gender, age, education level and participation in technology courses. As a result, in line with the findings obtained, it is suggested that pre-vocational and in-service trainings should be based on practice rather than theoretical knowledge in order to improve the technological professional equipment of Physical Education and Sports teachers. It is thought that by meeting these suggestions, Physical Education and Sports teachers will contribute to

student development by increasing technology integration into their lessons and enriching education.

Keywords: Physical education and sports teacher, online education, technological integration

İÇİNDEKİLER

1.KISALTMALAR DİZİNİ.....	x
2.TABLolar DİZİNİ.....	xi
3.GİRİŞ.....	1
4.GENEL BİLGİLER	4
4.1.Beden Eğitimi ve Spor Dersi.....	4
4.2. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni	5
4.2.1. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Yeterlikleri	6
4.3. COVID-19 Pandemisi Sürecinde Çevrim İçi Uzaktan Eğitim Uygulamalarına Geçiş.....	8
4.3.1. Çevrim İçi Uzaktan Eğitim.....	8
4.3.2. Çevrim İçi Uzaktan Eğitimin Olumlu Yanları	8
4.3.3. Çevrim İçi Uzaktan Eğitimin Olumsuz Yanları	9
4.3.4. Eğitim Bilişim Ağı (EBA).....	9
4.4. Çevrim İçi Uzaktan Eğitimde İşlenen Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Kullanılabilecek Teknolojiler.....	10
4.4.1. Web Teknolojileri.....	10
4.5. İlgili Araştırmalar	16
5. YÖNTEM	19
5.1. Araştırmanın Modeli	19
5.2. Araştırma Evren ve Örneklemi	19
5.3. Veri Toplama Araçları	21
5.3.1.Öğretmenlerin Eğitim Teknolojisi Kullanım Düzeylerini Belirleme Ölçeği (ÖETKDBÖ)	21
5.3.2.Tanımlayıcı Bilgi Formu	22
5.3.3. Açık Uçlu Soru	22
5.4.Ver toplama süreci	22
5.5.İstatistiksel Analiz.....	23
5.6.Etik Onay	23
5.7.Araştırmanın Sınırlılıkları	23
6. BULGULAR.....	24
7. TARTIŞMA	29
8. SONUÇLAR VE ÖNERİLER.....	36
8.1. Sonuçlar.....	36
8.2. Öneriler	36

9. KAYNAKÇA.....	38
10. EKLER.....	48
Ek 1. Etik Kurul Onayı	48
Ek 2. Kurum İzin Onayı.....	49
Ek 3. Tanımlayıcı Bilgi Formu	50
Ek 4. Öğretmenlerin Eğitim Teknolojisi Kullanım Düzeyini Belirleme Ölçeği	51
EK 5. Özgeçmiş	52

1. KISALTMALAR DİZİNİ

EBA: Eğitim Bilişim Ağı

ÖETKDBÖ: Öğretmenlerin Eğitim Teknolojisi Kullanım Düzeyini Belirleme Ölçeği

2. TABLolar DİZİNİ

Tablo 4.1. Öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri.....	6
Tablo 5.1. Örneklem grubuna ait tanımlayıcı bilgiler.....	24
Tablo 6.1. Örneklem grubunun ölçekten aldığı puan ortalamaları.....	24
Tablo 6.2. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların cinsiyete göre karşılaştırılması.....	24
Tablo 6.3. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların yaş değişkenine göre karşılaştırılması.....	25
Tablo 6.4. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların mesleki deneyim yılına göre karşılaştırılması.....	26
Tablo 6.5. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların öğrenim düzeyine göre karşılaştırılması.....	26
Tablo 6.6. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların daha önceden teknoloji kursuna katılma durumuna göre karşılaştırılması.....	27
Tablo 6.7. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların lisans eğitiminin teknoloji entegrasyonu düzeyine katkısı hakkında görüşlere göre karşılaştırılması.....	28

3.GİRİŞ

Öğretmenlik lisans eğitim programları yüz yüze sınıf ortamlarında eğitim vermek için tasarlanmıştır. Ancak COVID-19 pandemisi gibi küresel sağlık sorunları, deprem, doğal afetler, coğrafi nedenler kaynaklı ya da akut sağlık sorunları yaşayan öğrenciler için çevrim içi uzaktan eğitime ihtiyaç duyulması durumunda öğretmenlerin eğitsel teknolojiyi etkin bir şekilde kullanmaları ve teknolojiyi derslerine entegre edebilmeleri gerekmektedir (Can, 2020).

Derse teknoloji entegrasyonu denildiğinde, öğretmenlerin öğretim programında belirtilen hedeflere ve kazanımlara ulaşmak için öğretme ve öğrenme stratejilerine uygun bir şekilde teknolojiyi ders içi etkinliklerde kullanmasından söz edilmektedir (Kaya, 2020). Derse teknoloji entegrasyonunu en verimli şekilde gerçekleştirebilmek için Koehler ve Mishra (2006) öğretmenlerin birbiriyle etkileşim içinde olan, eş değer öneme sahip ve birbirleriyle iyi bir dengede harmanlanması gereken üç temel bileşen bilgisini edinmesi gerektiğini belirtmiştir; alan bilgisi, pedagojik bilgi ve teknolojik bilgi. Ülkemizde de öğretmen yetiştirme programları içerisinde bu ihtiyacı karşılamaya yönelik ‘Öğretim Teknolojileri’ dersi bulunmaktadır (YÖK, 2018).

COVID-19 pandemisi ortaya çıktığında eğitim-öğretim tarihte ilk kez yüz yüze sınıf ortamından dijital sınıf ortamına taşınmıştır. Ülkemizde dijital dersler için çevrim içi uzaktan eğitim platformu olan EBA (Eğitim Bilişim Ağı) sistemi kullanılmıştır (Kaya, 2020). EBA sistemi eğitim ve öğretimde fırsat eşitliğini sağlamak ve okullardaki teknolojiyi iyileştirmek amacıyla bilişim teknolojileri araçlarının öğrenme-öğretme sürecinde daha fazla duyu organına hitap edilecek şekilde kullanılması için (MEB, 2019) 2010 yılında Milli Eğitim Bakanlığı Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü (YEĞİTEK) tarafından okullarda uygulamaya konmuştur. Donanım ve yazılım alt yapısını, eğitsel e-içeriğin sağlanmasını, öğretmenlerin hizmet içi eğitimini bünyesinde bulunduran FATİH (Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi) projesinin (MEB, 2019) bir bileşeni olarak geliştirilmiştir ve 2016 yılında bünyesine mobil uygulamaları katarak güncellenmiş olan (Tiryaki, 2018), çevrim içi ve sosyal uzaktan eğitim platformudur. Doğan ve Koçak (2020) EBA sistemi üzerinden yapılan çevrim içi uzaktan eğitim çalışmalarında öğretmenlerin EBA hakkında kesintisiz bir eğitimin sağlanması, öğrencilerin öz denetimini artırma potansiyeli taşıması, ulaşım ve beslenme gibi mekan kısıtının olmaması yönünde olumlu görüşler bildirirken, yapay olması,

teknolojik alt yapı eksikliği yönünde olumsuz görüşler bildirildiğini kaydetmiştir. Çevrim içi uzaktan eğitim sistemi kullanılarak yapılan eğitim faaliyetleri konusunda öğretmen görüşlerini alan çalışmalarda uygulamaya yönelik ders içeriklerinin öğrencilerin dikkatini çekecek şekilde artırılması gerektiği vurgulanmıştır (Doğan ve Koçak, 2020; Türker ve Güven, 2016). Başaran ve arkadaşları (2021) öğretmenlerin çevrim içi uzaktan eğitime geçildiği ilk zamanlarda EBA, Zoom, Skype gibi dijital anlık mesajlaşma platformlarını kullanmalarında zorluk yaşadıklarını kaydetmiştir. Özen, Güllü ve Uğraş (2016) yapmış olduğu çalışmada Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin EBA çevrim içi uzaktan eğitim sistemini iyi düzeyde kullanamadıkları ve spora özgü videoların EBA çevrim içi uzaktan eğitim sisteminde artırılması gerektiği ile ilgili görüşlerini ortaya koymuştur ve bu bilgidan yola çıkarak yaklaşık 4 yıl sonra ortaya çıkan COVID-19 pandemisi sürecinde ani olarak EBA sisteminde eğitim vermeye başlayan öğretmenlerin sistemi ne kadar verimli kullanıp kullanmadıkları akıllarda soru işareti bırakmaktadır. Yıldız ve Bektaş (2020) çevrim içi uzaktan eğitim sistemi aracılığıyla işlenen beden eğitimi ve spor dersinin COVID-19 pandemisi sürecinde içeriklerin verimli hazırlandığı sürece ders algısının yükseleceği ve sokağa çıkma kısıtlamalarında EBA TV’ de yayınlanan egzersizlerin öğrencilerin sağlığı açısından faydalı olduğu bulgusunu kaydetmişlerdir. Özcan ve Saraç (2020) yapmış olduğu çalışmada COVID-19 pandemisi sürecinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi uzaktan eğitimde sahip oldukları rol ve yeterlik algılarının yüksek olduğunu ortaya koymuş ve aynı çalışmada bu yeterlik algısının uygulamada yansıma bulup bulmadığının araştırılmasını önermiştir. Bu bilgilerden yola çıkarak literatür incelendiğinde COVID-19 pandemisinde beden eğitimi ve spor dersinin EBA çevrim içi uzaktan eğitim sisteminde işlenmesinin öğrencilerin sokağa çıkma kısıtlamaları döneminde hareket düzeylerini artırdığı yönünde araştırma bulguları (Yıldız ve Bektaş, 2020) mevcutken, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin EBA sistemini kullanım yetkinliğini (Başaran ve arkadaşları, 2021; Özcan ve Saraç, 2020) ve ders içeriklerinin iyileştirilmesi Özen, Güllü ve Uğraş (2016) yönünde bulgularda dikkat çekmektedir. Ancak COVID-19 pandemisi nedeniyle Milli Eğitim Bakanlığı’nın 23 Mart 2020 tarihinde çevrim içi uzaktan eğitim sistemine geçmesiyle yeni sistemde 2019-2020 bahar yarı yılından itibaren ders vermekte olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına teknolojiyi ne düzeyde entegre ettiğini araştırmaya yönelik bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle bu çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi uzaktan eğitim sistemine teknolojiyi ne düzeyde entegre edebildikleri hakkındaki görüşlerini tespit etmek amaçlanmıştır.

Bu doğrultuda araştırma soruları aşağıda sunulmuştur. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin COVID-19 pandemisi sürecinde çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına;

- 1- Teknolojiyi entegre etme düzeyleri nedir?
- 2- Cinsiyet değişkenine göre fark var mıdır?
- 3- Yaş değişkenine göre fark var mıdır?
- 4- Öğrenim düzeyine göre fark var mıdır?
- 5- Mesleki deneyim yılına göre fark var mıdır?
- 6- Teknoloji kursu almaya göre fark var mıdır?
- 7- Teknolojiyi entegre etme düzeylerine lisans eğitiminin katkısı nedir?

4.GENEL BİLGİLER

4.1.Beden Eğitimi ve Spor Dersi

19. yüzyıldan itibaren ilk defa Emrullah Efendi (1858–1914) tarafından beden eğitimi ve spor adı altında öğretmen okullarında, sultanilerde ve liselerde uygulamaya konan beden eğitimi ve spor dersinin geçirdiği çağdaş değişim ve gelişimin temellerini Selim Sırrı Tarcan atmıştır (Heper, 2012: 16). Türkiye’de Beden eğitimi ve spor dersi adı altında ortaokul ve lise ders müfredatında yer almaktadır.

Kirchner ve Fishburne (1995: 8) beden eğitimi ve spor dersini her çocuğun sağlıklı ve aktif yaşam tarzıyla ilgili bilgi, beceri ve tutum geliştirdiği, hareket yetkinliğini ve vücut yönetimini artırdığı, olumlu kişisel ve sosyal beceriler edindiği, fiziksel gelişimlerini artıracak ortam sağlayan bir ders olarak ele almıştır. Beden eğitimi ve spor dersi; öğrencilerin hareket becerileri, aktif ve sağlıklı yaşam becerileri ile birlikte öz yönetim becerileri, sosyal becerileri ve düşünme becerilerini de geliştirmeyi amaçlayan derstir (MEB, 2018). Beden eğitimi ve spor dersi; öğrencilerin motor becerileri, postural duruşunun yanı sıra kişiliği ve davranışlarının, duygusal ifadenin, yaratıcılığın, sosyal becerilerin, dikkatin ve bilişsel sürecin gelişimini en uygun hale getirilmesine yardımcı olmayı amaçlayan ortaokul ve lise müfredatında bulunan derstir Sonuç olarak beden eğitimi ve spor dersi öğrencilerin psikomotor (hareket yetkinliği vb.), duyuşsal (adil oyun vb.) ve bilişsel (analiz vb.) gelişimlerini bir bütün olarak ele almaktadır.

2018 yılında MEB tarafından hazırlanmış olan beden eğitimi ve spor öğretim programına göre ilkokul 1-4. sınıflarda önceden ‘Oyun ve Fiziki Etkinlikler’ adı altında verilmekte olan ders günümüzde ‘Beden Eğitimi ve Oyun’ adı altında sınıf öğretmenleri tarafından öğrencilere sunulmaktadır. Beden eğitimi ve oyun dersinin amaçları öğrencilerin oyun ve fiziki etkinlikler yolu ile temel hareketler, aktif ve sağlıklı hayat becerileri, kavramları ile hayat becerilerini ve değerlerini geliştirerek bir sonraki eğitim düzeyine hazırlanmalarını sağlamaktır (MEB, 2018). Beden eğitimi ve oyun dersinin yapı taşlarını öğrencinin katılırken eğlenmesi ve katılımı sağladıktan sonra kendinde gördüğü somut değişimlerin farkında olması, sağlıklı ve aktif yaşamı alışkanlık haline getirmesi oluşturmaktadır. 1. sınıftan 3. sınıfa kadar olan öğretim sürecinde haftada 5 saat iken 4. Sınıfta 2 saat olarak uygulanmaktadır.

Ortaokul 5-8. sınıflarda, ‘beden eğitimi ve spor’ dersi adı altında YÖK’e bağlı üniversitelerin Spor Bilimleri Fakültesi’nden, Eğitim Fakülteleri’nden, Beden Eğitimi Öğretmenliği Programı’ndan mezun olan beden eğitimi ve spor öğretmenleri tarafından yürütülebilmektedir. 5-8. sınıflarda haftada 2 saat olarak uygulanmaktadır. Beden eğitimi ve spor dersi ortaokul 5- 8. sınıflarda okuyan öğrencilerin fiziksel etkinliklere ve spora katılmalarına ve bu süreçlerde bedensel, zihinsel, duygusal ve sosyal becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayacak tüm eğitim süreçlerini içermektedir (MEB, 2018).

Lise 9-12. sınıflarda da ‘Beden Eğitimi ve Spor’ dersi adı altında YÖK’e bağlı üniversiteleri Spor Bilimleri Fakültesi’nden, Eğitim Fakülteleri’nden, Beden Eğitimi Öğretmenliği Programı’ndan mezun olan beden eğitimi ve spor öğretmenleri tarafından yürütülebilmektedir. Lise 9-12. sınıflarda verilen Beden eğitimi ve spor dersinin amacı spora özgü kuralları, bilgi ve becerileri uygulayabilmesi, beden ve zihin sağlığını olumsuz etkileyebilecek alışkanlıklardan uzak durması bilincini oluşturmak, her zaman adil oyun davranışında bulunmasıdır (MEB, 2018). Haftada 2 saat uygulanmaktadır.

4.2. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni

Ülkemizde 1982 yılında 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) kanunu ile üniversitelere dâhil edilen spor akademileri 1992’de Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları olarak değiştirilmiştir. 1992 yılından itibaren beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştiren kurumlar teori ve uygulamalı derslerin olduğu 4 yıllık lisans programında pedagoji bilgisi, alan bilgisi ve genel kültür bilgisi gibi dersler görmektedirler.

Beden eğitimi ve spor öğretmenleri YÖK’e bağlı üniversitelerin Spor Bilimleri Fakültesi’nden, Eğitim Fakülteleri’nden, Beden Eğitimi Öğretmenliği Programı’ndan mezun olma şartı ile MEB’in sunmuş olduğu kriterlere (KPSS, mülakat vb.) uygunluk sağladığı takdirde MEB’e bağlı ortaokul ve liselerde görev yapan öğretmenlerdir. Pedagojik formasyonların kaldırılmasının ardından Spor Bilimleri Fakültesi veya Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarından mezun olan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Programı dışındaki bölümlerden mezun olan öğrenciler Öğretmenlik Meslek Bilgisi Tezsiz Yüksek Lisans Programı’na katılarak öğretmenlik yeterliğine artık sahip olabilmektedirler. Karaküçük’e göre (1991:28) MEB mevzuatına uygun bir şekilde; öğrencilerin psikomotor, duyuşsal, bilişsel gelişimlerinin elde edilmesinde ders içi ve ders

dışı sportif faaliyetlerin yürütülmesini sağlayan bireylere beden eğitimi ve spor öğretmeni denilmektedir

4.2.1. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Yeterlikleri

Bireyin psikomotor, bilişsel, duyuşsal boyutlarının sağlıklı bir biçimde gelişim göstermesini sağlamak eğitimin nihai amacıdır (Heper, 2012: 5). Eğitimin kapsadığı bu gelişim boyutları bireyi bir bütün olarak ele alır ve her bir gelişim boyutuna öğretmenlerin aynı özenle yaklaşması gerekir. Öğretmenlerin sahip olması gereken yeterlikler, öğretmenlerin mesleğini verimli bir şekilde icra edebilmesi için edinmiş olması gerektiği güncelliğini koruyan bilgi, beceri ve tutumlar olarak ifade edilebilmektedir (MEB, 2017). Koehler ve Mishra (2006) ise öğretmenlerin birbiriyle etkileşim içinde olan, eş değer öneme sahip ve birbirleriyle iyi bir dengede harmanlanması gereken üç temel bileşen bilgisini edinmesi gerektiğini belirtmiştir; alan bilgisi, pedagojik bilgi ve teknolojik bilgi.

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 2017 yılında güncellenen Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlikleri mevzuatında 3 yeterlik alanı, 11 alt yeterlik ve 65 performans göstergesi bulunmaktadır (MEB,2017). Söz konusu yeterlik alanları ve bu alanlar içerisinde yer alan genel yeterlikler Tablo 1’de yer almaktadır.

Tablo 4.1. Öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri

A Mesleki Bilgi	B Mesleki Beceri	C Tutum ve Değerler
A1. Alan Bilgisi	B1. Eğitim Öğretimi Planlama	C1. Milli, Manevi, Evrensel Değerler
Alanında sorgulayıcı bakış açısını kapsayacak bilgiye sahiptir.	Eğitim öğretim süreçlerini etkin bir şekilde planlar.	Milli, manevi ve evrensel değerleri gözetir.
A2. Alan Eğitimi Bilgisi	B2. Öğrenme Ortamları Oluşturma	C2. Öğrenciye Yaklaşım
Alanında öğretim programına ve pedagojik alan bilgisine hakimdir.	Bütün öğrenciler için etkili öğrenmenin gerçekleşebileceği sağlıklı ve güvenli öğrenme ortamları ile uygun öğretim materyalleri hazırlar.	Öğrencilerin gelişimini destekleyici tutum sergiler.

Tablo 1 (Devam). Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlikleri

A3. Mevzuat Bilgisi	B3. Öğrenme Öğretme Sürecini Yönetme	C3. İletişim ve İşbirliği
Birey ve öğretmen olarak görev, hak ve sorumluluklarına ilişkin mevzuata uygun davranır.	Öğretme ve öğrenme sürecini etkili şekilde yürütür.	Öğrenci, meslektaş, aile ve eğitimin diğer paydaşları ile etkili iletişim ve iş birliği kurar.
	B4. Ölçme ve Değerlendirme	C4. Kişisel ve Mesleki Gelişim
	Ölçme ve Değerlendirme, yöntem, teknik ve araçlarını amacını uygun kullanır.	Öz değerlendirme yaparak, kişisel ve mesleki gelişimine yönelik çalışmalara katılır.

COVID-19 pandemisi sürecinde eğitim öğretim hayatının sektöre uğramasıyla ülkelerin acil olarak ortaya koyduğu çözüm çevrim içi uzaktan eğitim sistemine geçmek olmuştur. Ancak dünya genelinde yüz yüze eğitim ortamlarında eğitim vermeye alışmış öğretmenler dijital ortamda eğitim vermeye ani bir geçiş ile başlamışlardır. Bununla birlikte öğretmenlerin MEB'in hazırlamış olduğu Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlikleri mevzuatındaki Mesleki Beceri (B) yeterlik alanının 'Öğrenme Ortamları Oluşturma (B2)' alt yeterliğinin önemi ortaya çıkmıştır. 'Öğrenme Ortamları Oluşturma' alt yeterliğinin performans göstergesi ise öğretmenin etkili öğrenmenin gerçekleşmesi için uygun öğrenme materyalleri hazırlayabilme ve sağlıklı, güvenli öğrenme ortamı sağlayabilme becerisine sahip olması gerektiği olarak ifade edilmiştir. Bu nedenle öğretim programları içerisinde var olan beden eğitimi ve spor dersinin COVID-19 pandemisi sürecinde çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarında hedeflenen kazanımlara ulaşabilmesi ancak beden eğitimi ve spor öğretmenin bu yeterliklere sahip olması ile doğru orantılı bir şekilde gerçekleşeceği düşünülmektedir (Ünlü ve Aydos, 2020).

Beden eğitimi ve spor dersi teori ve uygulamayı kapsayan bir derstir. Bu nedenle Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin COVID-19 pandemisi sürecinde EBA çevrim içi uzaktan eğitim sisteminde vermiş olduğu Beden eğitimi ve spor dersinin öğrencinin aktif hayat alışkanlığı, hareket becerileri edinmesi gibi amaçlara ulaşabilmesi için öğrencinin gereksinimlerine uygun bir şekilde dijital ortamda da ders materyali hazırlamaya devam etmesi gerekmektedir. Bu noktada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim programındaki kazanımlara ulaşabilmesi için dijital yetkinliğe sahip olması gerekmektedir. MEB (2018) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin teknolojiyi güvenli

ve eleştirel şekilde kullanması gerektiği bununla birlikte bilgiye erişim ve bilginin depolanması, üretilmesi, sunulması, değerlendirilmesi için bilgisayarların kullanılması gibi temel dijital yetkinlik becerilerine sahip olması gerektiğinden bahsetmektedir

Teknolojiyi kullanarak eğitim veren bir beden eğitimi ve spor öğretmeni beden eğitimi ve spor dersiyle ilgili harmanlanmış videolar, animasyonlar, podcast ses web günlüğü, web günceleri, sosyal ağlar, çevrim içi anket ve sınav araçları, interaktif sunum araçlarıyla derslerini gerçekleştirebilmektedir.

4.3. COVID-19 Pandemisi Sürecinde Çevrim İçi Uzaktan Eğitim Uygulamalarına Geçiş

Dünyayı tesiri altına alan COVID-19 pandemisi Çin'in Wuhan kenti Hubei bölgesinde, 31 Aralık 2019 tarihinde ilk vakanın tespit edilmesiyle kendini göstermiştir. Virüsün yayılımını azaltmak ve durdurmaya çalışmak için ülkeler ekonomi, eğitim ve sosyal alanlarda önlemler almaya başlamışlardır. Bu önlemlerden biri de ülkeler tarafından yüz yüze eğitime ara verilmesi olmuştur. Eğitimin kesintisiz bir şekilde fırsat eşitliğini sağlayarak devam edebilmesini sağlamak için tüm ülkeler seferber olmuş ve mevcut olan çevrim içi uzaktan eğitim olanaklarını tüm öğretim kademelerinde ana öğrenme kaynağı haline getirerek kullanmaya başlamışlardır. Ülkemiz bu süreçte mevcut teknoloji altyapısından faydalanarak eş zamanlı (senkron) öğrenmenin sağlanabildiği EBA sistemi altyapısını güçlendirmiş ve TRT ile işbirliği yaparak ortak kullanım alanı sağlayan TRT-EBA TV üzerinden eğitimin sürdürülmesini sağlamıştır.

4.3.1. Çevrim İçi Uzaktan Eğitim

Çevrim içi uzaktan eğitim Web teknolojilerini kullanarak farklı mekanlarda bulunan öğrencilere kaynakların eş zamanlı ve ayrı zamanlı ulaşmasını sağlayan dijital bir sistemdir. Govindasamy'e göre (2001) internet gibi dijital ortamlar aracılığıyla (bilgisayar, tablet, vb.) uygulanan eğitimidir.

4.3.2. Çevrim İçi Uzaktan Eğitimin Olumlu Yanları

Çelik'e göre (2018) çevrim içi uzaktan eğitim sistemleri yüz yüze yapılan öğretime göre daha fazla kapasitede öğrenci bulundurabilmekte, yüz yüze eğitimi kesintiye uğratacak nedenlerin olması durumunda sınıf içi etkinlikleri dijital sınıf ortamında sürdürmeye olanak sağlamaktadır Yüz yüze yapılan eğitime göre mekan gibi

masrafların olmaması nedeniyle daha az maliyetlidir. Sınırsız bir şekilde ders videolarının tekrar izlenebilmesi özelliği konu ile ilgili eksiği olan öğrencilerin bu özellikten faydalanmasını mümkün kılmaktadır. Doğan ve Koçak (2020) yapmış olduğu çalışmada çevrim içi uzaktan eğitim sistemi için öğretmenler mekan sınırının kalkması, ekonomik olması, eğitimin sekteye uğramadan devam etmesi, fırsat eşitliği yaratması, bilgiye ulaşmadaki kolaylık, öğrenciye öz denetim kazandırma potansiyeli, zamanı daha iyi yönetme yönünde olumlu görüşler bildirmişlerdir.

4.3.3. Çevrim İçi Uzaktan Eğitimin Olumsuz Yanları

Beceri ve tutumu kapsayan davranışlar, uygulama gerektiren laboratuvar, sportif aktivite gibi dersler çevrim içi uzaktan eğitimle verilmesi zorlayıcı bir yöntem olabilmektedir (Uşun, 2006:50). Bireysel öğrenme öz denetimi bulunmayan öğrencilerin derslerden uzaklaşmasına neden olabilmektedir. Aynı zamanda çevrim içi uzaktan eğitim derslerine ulaşabilecek internet alt yapısı ve internete bağlanabilen bir cihazı olmayan öğrencilerin eğitimlerinin sekteye uğramasına neden olabilmektedir. Ayrıca çevrim içi uzaktan eğitimde öğrencinin yaşadığı evde çalışma ortamının ailenin diğer üyelerinden özerk bir alanda olup olmaması önem arz etmektedir. Doğan ve Koçak (2020) öğretmenlerin çevrim içi uzaktan eğitim hakkında olumsuz olarak bildirdiği görüşler arasında sistemin yavaş olması, her cihazdan açılmaması, her yerde internet bulunmaması, veya operatörün çekmemesi, öğrencilerde sisteme katılacak ekipmanların bulunmaması gibi görüşleri kaydetmiştir.

4.3.4. Eğitim Bilişim Ağı (EBA)

2010 yılında Milli Eğitim Bakanlığı Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü (YEĞİTEK) tarafından teknolojiyi eğitime entegre etme amacıyla başlatılan FATİH (Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi) projesinin bir bileşeni olan EBA, çevrim içi ve sosyal bir uzaktan eğitim platformudur. EBA sistemi öğretmenler ve öğrenciler için hazırlanmış dijital ortamda zengin ders içeriklerinden ve ders materyallerinden oluşmaktadır. Öğrenciler eğitsel içeriklerden eş zamanlı veya eş zamanlı olmayan bir şekilde faydalanabilmektedirler. EBA’ da bir konunun yazı, ses, resim, video halleri bulunmakta ve böylece öğrencilere çoklu öğrenme ortamı sunularak bireysel öğrenme farklılıklarının da gözetilmesine olanak sağlamaktadır (Maden ve Önal, 2020). Doküman depolama, ödev ve sınav sisteminin bulunması, uzaktan eğitim modülü,

duyurular, bilgi yarışmalarının düzenlenmesi yarışmalar , kullanıcılar tarafından paylaşımların yapılabilme olanağı EBA sistemini yüz yüze eğitimde yapılan yaşantılara benzer hale getirerek dijital ortamdaki eğitime öğretmenler ve öğrenciler tarafından adaptasyonu artırmaktadır (Aktay ve Keskin, 2016).

4.4. Çevrim İçi Uzaktan Eğitimde İşlenen Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Kullanılabilecek Teknolojiler

Her ne kadar COVID-19 pandemisi beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi uzaktan eğitim ortamlarında teknolojiyi iyi kullanması gerektiği durumunu vurgulamış olsa da öğrenciler için çoklu öğrenme ortamları oluşturmak, çeşitli duyu organlarına hitap edecek şekilde teknolojiyi eğitime uyarlamak her zaman önemini korumuştur Özellikle 1980 ve sonrasında teknolojik gelişmelerin hız aldığı bilgisayar, internet, gelişmiş Web sürümlerinin yayılmaya başladığı yıllarda doğan, Prensky'nin (2001) adlandırdığı üzere 'Dijital Göçmenler' kapsamına giren yeni nesil öğrencilerin yüksek düzeyde dijital yakınlık, kavrayış, beceri içerisinde olması (Wang, Myers, & Sundaram, 2013) öğrencilerin öğrenme alışkanlıklarının da değiştiği anlamına gelmektedir. Çünkü öğrenciler anlamsız gördükleri, ilgilerini çekmeyen ve bağlayıcı olmayan yöntemlere karşı duyarsızlaşmaya başlamaktadırlar (Ar, 2016). Bu noktada COVID-19 pandemisi sürecinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin EBA çevrim içi uzaktan eğitim sisteminde vermiş olduğu derslerde öğrencilerin bu ihtiyaçlarını karşılayabilmek için oldukça çeşitli dijital eğitim materyallerinin varlığından ve kullanma bilgisinden haberdar ve kullanma gayreti içerisinde olmalıdırlar. Başaran ve arkadaşları (2021) çevrim içi uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlerin teknoloji kullanımını incelediği çalışmada öğretmenlerin genel olarak basit sunum araçlarını kullandıklarını, Web 2.0 gibi teknolojileri derslerinde kullanmadıklarını belirtmişlerdir.

4.4.1. Web Teknolojileri

Web sürümleri günden güne gelişmektedir. Web teknolojileri kronolojik sırayla incelendiğinde Web 1.0 teknolojisi ilk sırayı almaktadır. Web 1.0 teknolojisinin temelleri ilk kez 1990'lı yılların başlarında atılmaya başlanmıştır (Demirli ve Kütük, 2010). Web 1.0 teknolojisi (Britannica Online, Dizinler, vb.) bilgiyi sunan ve bilgileri okuyanlardan oluşmaktadır. Web sayfasında bilgiyi okuyan ziyaretçiler birbirleriyle etkileşim kuramamaktadır. Web 2.0 teknolojisinin temelleri ilk kez 2004'te Google, Yahoo, Msn,

Amazon, Ebay gibi şirketlerin de katıldığı Web konferansında Web ortamının geleceği hakkında konuşulurken atılmıştır (Genç, 2010). İnternet kullanımında Web 1.0 teknolojisi bilgiyi sunmaya odaklanırken Web 2.0 teknolojisi bilgiyi sunarken kullanıcılara çoklu ortam öğelerini (resim, video, ses vb.) asenkron veya senkron olarak paylaşabilecekleri bir katılım ortamı sağlamaktadır. Bir başka deyişle Web ortamı statik bir halden dinamik bir hale geçmeye başlamıştır. Rosen ve Nelson (2008) Web 2.0 teknolojisini, kullanıcıları etkileşimde bulunabildiği, içeriğe kullanıcının etki edebildiği, dinamik yapılı ve kullanıcının iyi düzeyde teknik bilgisine sahip olmasını gerektirmeyen web siteleri olarak tanımlamıştır. 2000’li yılların ortalarında birçok Web sitesi Web 2.0 teknolojisine geçmeye başlamıştır Böylece kullanıcılar teknik bir bilgiye sahip olmadan bilginin üreticisi olmaya başlamışlardır. Ürettikleri bilgileri (fotoğraf, ses, video metin vb.) Web 2.0 teknolojisinin sağladığı dijital platformlar sayesinde diğer insanlarla interaktif bir şekilde paylaşabilmektedirler. Web 1.0 teknolojisi teknik bilgisi olan kişiler tarafından içerik üretmeye olanak sağlaması nedeniyle siteye yerleştirilen bilgilere ulaşan bireyler yalnızca Web okuru iken Web 2.0 teknoloji araçlarında (Wikipedia, Podcast, Facebook vb.) ulaştıkları bilgiyi değiştirebilmekte, yorumlayabilmektedirler. Böylece web sayfası ziyaretçileri Web-okuryazar konumuna gelmişlerdir (Mete ve Batıbay, 2019; Horzum, 2010). İnternet teknolojisinin hız kazanması, Web 2.0 teknolojisi ulaşılabilir ve kolay kullanılabilir hale gelmesi Web 2.0 teknolojilerinin hızla gelişmesine olanak sağlamıştır.

Web 2.0 teknolojileri öğrencilerin bireysel farklılıklarını gözeterek derse dahil olabilmelerini sağlayacak dikkat çekici unsurları bünyesinde barındırdığı için öğretmen, öğrenci ve işlenen konu arasında yüksek düzeyde etkileşim sağlayabilecek potansiyele sahiptir (Deperlioğlu ve Köse, 2010). Bu noktada bilgisayar kullanımı konusunda yeterli bilgi ve beceriye sahip bilgisayar okur yazarı öğretmenler süreci daha etkili yürüteceği düşünülmektedir.

Başlıca Web 2.0 araçları ve eğitimde kullanılma biçimlerine yönelik bilgiler aşağıda sunulmuştur.

Viki (Web ansiklopedisi)

Leuf ve Cunningham (2001) Viki'leri, web tarayıcısındaki bir forma yetkilendirilmiş viki kullanıcılarının işbirliği içinde bilgilerin eklendiği, düzenlendiği, paylaşılabildiği internet bağlantılı web sayfaları olarak ifade etmiştir. 1995 yılında WikiWikiWikiWeb olarak ilk ortaya çıkan Viki 2001 yılında neredeyse tüm ülkelerin diline çevrilmiş olan Wikipedia (çevrim içi ansiklopedi) ile varlığını sürdürmektedir (Karaman, Yıldırım ve Kaban, 2008).

Vikiler eğitimde oldukça etkin kullanılabilmektedir. Öğrenciler araştırma çalışmalarına ilişkin topladıkları bilgilerden oluşan kolay kullanılabilir kişisel web sayfalarını oluşturabilmektedirler.

Blog (Web günlüğü)

Blog kullanıcılarının teknik bir bilgiye ihtiyaç duymadan herhangi bir konu ile ilgili düşüncelerini paylaşabildiği internet günlüğü olarak adlandırılan internet tabanlı bir Web sayfasıdır. İngilizce' de 'Web' anlamına gelen 'ağ' kelimesi ve 'Log' anlamına gelen 'günlük' kelimesinin birleşiminden oluşmuştur. İngilizce' de 'Web' anlamına gelen 'ağ' kelimesi ve 'Log' anlamına gelen 'günlük' kelimesinin birleşiminden oluşmuştur. Güncel yazılar akış diyagramında ters kronolojik sıraya göre sıralanmaktadır Blog yazarı, okurlarını konuyla ilişkili gördüğü kaynaklara yönlendirebileceği gibi anlatımını ses dosyası, resim dosyası ve video dosyası ile güçlendirebilir. Blog iletilerine yorum yazılabilme özelliği sayesinde blog yazarı ve okuyucu arasında bilgi paylaşımı ve sosyal etkileşim gerçekleşmektedir. Böylece bireylerin Web okuru olmaktan ziyade web okuryazarı olma özellikleri güçlendirilir (Horzum, 2010). Blog web sayfasında içerik üreten bir kullanıcının düşüncelerini okuyan bir kişiye okuduklarını yorumlama ve üzerine tartışma imkanı verildiği için sosyal becerileri geliştirici dijital bir platform olduğu düşünülmektedir.

Bloglar öğretim kazanımlarına ulaşabilmek için oldukça etkin rol oynayabilecek potansiyele sahiptir. Öğrenciler zaman, mekan, bütçe gibi kaygılar taşımadan müfredata uygun işlenen konu hakkında çevrim içi gazeteler oluşturabilirler. Örneğin 2018 yılında 9. Sınıf öğrencileri için MEB'in beden eğitimi ve spor dersi için hazırlamış olduğu programda 'Aktif ve Sağlıklı Hayat' öğrenme alanı 'Spor Bilinci ve Organizasyonları' alt öğrenme alanındaki 'Ulusal ve Uluslararası Spor Organizasyonları' ile ilgili kazanımlara

ulaşmaya yardımcı olacak şekilde öğretmen güncel olarak ulusal ve uluslararası spor organizasyon oluşumları ve hareketlerini araştırmalarını isteyerek gazete formatında arkadaşlarıyla işbirliği içerisinde çevrim içi bir gazete hazırlamalarını isteyebilir. Böylece akranları, öğretmenleri ile paylaşabilecekleri haberleri içeren bir web sayfası oluşturabilirler (Karaca ve Aktaş, 2019). evrim içi gazetelerdeki iletilere yorum yapabilme özelliği ise öğrencilerin düşündüklerini ifade edebilme becerilerini geliştirecektir. Böylece ğrenciler birbirlerinin düşüncelerini okudukça çeşitli düşüncelerin varlığına saygı duymayı öğreneceklerdir.

Podcast (Ses Web günlüğü)

Müzik, haber, düşünsel, eğlence, kişisel görüşler ve eğitsel içeriklerin kısa kayıtlar şeklinde sesli veya görüntülü bir şekilde iletilmesine olanak sağlayan bu dijital platform 2003 yılında mp3 formatındaki ses dosyalarının otomatik olarak indirilip kişisel ses cihazlarına aktarılma ihtiyacı hissedilince ortaya çıkmıştır (Karaca ve Aktaş, 2019; Reyiz ve arkadaşları, 2009). ‘Podcast’ kelimesi ilk kez İngiliz teknoloji uzmanı Ben Hammersley’nin 2004 yılında yayınladığı bir makalesinde iPod kelimesindeki pod ve broadcast (yayın) kelimesindeki cast sözcüğünün bir araya getirilmesiyle kullanılmıştır (Reyiz ve arkadaşları, 2009). 2005 yılında New Oxford Dictionary baş editörü McKean anlamını ‘bir radyo yayını veya benzer bir programın internetten kişisel bir ses alara indirilebilen kaydı’ olarak tanımlamıştır (McKean, 2005). Podcast ses ve görüntünün eş zamanlı anlatıma dahil edilebildiği, kullanıcıların senkron olabildiği çevrim içi dijital bir platformdur. Aynı zamanda katılımcılar asenkron bir şekilde mobil cihazlar, bilgisayar, tablet vb. gibi cihazlarla podcastleri izleyebilmekte veya dinleyebilmektedirler.

Eğitimde podcast kullanımı öğrenmeyi artırıcı bir araç olarak işlev görmektedir. Örneğin beden eğitimi ve spor dersinde seçili spor dalına özgü hareket becerisinin anlatıldığı gösterildiği bir zet içeren sesli veya görüntülü podcastler hazırlanabilmektedir. Böylece derse katılamamış veya konuyu ders dışı zamanlarda tekrar etmeye ihtiyaç duyan öğrenciler için dersin zet kaydı podcast olarak öğrencilere sunulabilmektedir. Ancak Feride ve Aktaş’ın (2019) yapmış olduğu çalışmada ğretmenlerin Web 2.0 uygulamaları arasında en az Podcast’i kullandığını ve en az varlığından haberdar olunduğunu kaydetmiştir.

Video Paylaşım Siteleri (VPS)

Kullanıcıların istedikleri içerikleri video formatında mobil cihaz veya bilgisayardan diğer kullanıcılara sunabildikleri web siteleridir. En sık kullanılan video paylaşım sitesi 2005'te Chad Hurley, Steve Chen ve Jawed Karim tarafından Amerika'da kurulan sosyal ağ platformu olan Youtube'tur Dünya çapında insanların video yüklemesi sonucunda bilginin evrenselleşmesine, kolaylıkla ulaşılabilir olmasına büyük katkılar sağlamaktadır.

Görsel ve işitsel içerikler sunmak isteyen öğretmenler video paylaşım sitelerindeki eğitsel içeriklerle hazırlanmış videolardan faydalanabilmektedirler (Horzum, 2010). Öğretmen anlattığı konuyu ilgili videolarla dersi destekleyerek anlatımını güçlendirebilmekte ve öğrencinin ders algısı ve tutumunun yükselmesine yardımcı olabilmektedir (Arslan ve Bilgin, 2020). Soyut konuların görselleşmesi ve istenen miktarda tekrar izlenebilmesi öğrencilerin öğrenme alanındaki bireysel farklılıklarını olumlu yönde etkilemektedir. Karaca ve Aktaş (2019) öğretmenlerin dersi destekleyici kaynak ve materyallere ulaşmak amacıyla Web 2.0 teknolojileri arasında en fazla video paylaşım sitelerinden faydalandıklarını kaydetmiştir. Örneğin YouTube arama motorunda uzman eğitimler tarafından hazırlanmış eğitim içeriklerinin sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Aynı zamanda da katılımcıların kendi kanalını oluşturup içeriğini sunmasına izin veren bu platform öğretmenlerin veya öğrencilerin ders ile ilgili hazırladıkları materyalleri sunmalarına olanak sağlamaktadır. Özen, Güllü ve Uğraş (2016) yapmış oldukları çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin MEB'in internet portallarında alana özgü video içeriklerinin artırılması gerektiğini ve buna ihtiyaç duyduklarını kaydetmiştir.

Sosyal ağlar

Sosyal ağlar Web 2.0 teknolojileri arasında yer almaktadır. İnternet ve Sosyal Medya Kullanıcıları İstatistiklerine göre 79.14 milyon kişiden her 42 milyon kişi aktif bir şekilde sosyal ağlarda kişisel bir hesaba sahiptir (Kemp, 2016). Sosyal Ağ olarak adı geçen web sitelerinden en yaygın olarak kullanılan Facebook, Twitter, Instagram, LinkedIn, Flickr gibi web sitelerinin günden güne kullanıcı sayıları artış göstermektedir (Yaylak, 2017). 2004'te Mark Zuckerberg liderliğinde oluşturulan Facebook, günümüzde 1.2 milyarı aşan kullanıcıya sahiptir (Yaylak, 2017). Facebook kullanıcıların çoklu ortam öğelerini (resim, müzik, video, vb.) ve düşüncelerini birbirine aktarmalarını

ve iletişim kurmalarını sağlayarak sosyalleşmelerini hedefleyen bir web sitesidir. Instagram 2010 yılında Kevin Systrom ve Mike Krieger tarafından Amerika’da kurulmuştur. Ücretsiz bir şekilde Instagram’ın sağladığı algoritmalar sayesinde çoklu ortam öğelerini (fotoğraf, video, ses, vb.) diğer insanlarla paylaşabilmektedirler. Bireyler kişisel profillerinin yanı sıra uzman oldukları alanlarla ilgili profiller oluşturarak becerilerini konuyu bilmeyen insanlara da tanıtılabilmektedirler. Flickr Ludicorp tarafından 2004 yılında ortaya konan ve 2005 yılında Yahoo tarafından satın alınan video, fotoğraf paylaşılabilen ve depolanabilen bir web sitesidir. Twitter 2006 yılında Jack Dorsey, Noah Glass, Biz Stone, ve Evan Williams tarafından Amerika’da kurulan insanların duygu ve düşüncelerini, anlık durumlarını diğer insanlarla ‘tweet’ olarak paylaştıkları mikroblog web sitesidir. Atılan tweetler 280 karakterle sınırlıdır. Bu sınır içinde yazılarını video ve görsellerle destekleyebilirler.

Teknik kullanım becerisi gerektirmeyen bu Web siteleri eğitsel amaçlı da kullanılabilir. Sosyal Ağlar öğretmenler için çevrim içi ortamda iki kişiden daha fazla oluşturulabilen sosyal ağ gruplarında eğitsel içeriklerin paylaşılmasına, geri bildirim verilmesine, konu üzerine her bir katılımcının yorum yapabilmesine olanak sağlamaktadır (Genç, 2010).

Anlık Mesajlaşma

Anlık mesajlaşma, bir yazılım sayesinde, sisteme üye olarak, listenize eklediğiniz kişilerle gerçek zamanlı olarak sohbet etmeyi sağlar. Anlık mesajlaşma sistemlerinde iki veya daha fazla kullanıcı arasındaki gecikme oldukça azdır. Yazılımın özelliğine bağlı olarak görüntülü ve sesli konuşma olanakları da mevcuttur. Anlık mesajlaşma sistemleri olarak Zoom, Skype, WhatsApp, Telegram vb. bahsetmek mümkündür.

COVID-19 pandemisi sürecinde yüz yüze eğitime son verilmesinin ardından çevrim içi uzaktan eğitime geçiş anlık mesajlaşma sistemleri sayesinde mümkün olmuştur. EBA’nın anlık mesajlaşma özelliği, Zoom, Skype gibi anlık mesajlaşma sistemleri eğitime tümünü kapsayacak şekilde entegre edilmiştir. Başaran ve arkadaşları (2021) öğretmenlerin çevrim içi uzaktan eğitime geçildiği ilk zamanlarda EBA, Zoom, Skype gibi dijital anlık mesajlaşma platformlarını kullanmalarında zorluk yaşadıklarını belirttiklerini kaydetmiştir.

Mobil Uygulamalar

Kahoot

Kahoot, öğrencinin ders içeriği bilgisinin test edilebilmesi için kullanılabilecek çevrim içi ücretsiz bilgisayar, akıllı telefon gibi internete bağlanabilen bir cihazdan ulaşılabilen ölçme değerlendirmeyi oyunlaştıran bir dijital ortamdır (Yılmaz ve arkadaşları, 2020). 2012 yılında Morten Versvik, Johan Brand, and Jamie Brooker tarafından Norveç Bilim ve Teknoloji Üniversitesi ile ortak bir projede bir araya gelmeleriyle Kahoot uygulaması kurulmuştur (Kahoot, 2020). Kahoot uygulamasında öğretmenin hazırladığı ve cevap sürelerini belirleyebildiği çoktan seçmeli sorular, eşleştirmeli testler, anketler vb. video, ses, görüntü gibi çoklu ortam öğeleriyle desteklenebilmektedir. Öğretmen oluşturduğu testin pin kodunu belirleyerek öğrencilerle paylaşmakta ve öğrencilerde pin kodunu uygulamaya girerek teste başlayabilmektedir.

Word Wall (Etkileşimli Kelime Duvarı)

Wordwall, çoktan seçmeli, eşleştirme, doğru-yanlış, sürükle bırak gibi interaktif testler oluşturmaya yarayan oyunlaştırma tekniğiyle hazırlanmış gmail veya google hesabıyla giriş yapılabilen çevrim içi ölçme ve değerlendirme aracıdır (İnal ve Arslanbaş, 2021). Uygulamanın Türkçe dil seçeneği bulunmaktadır. İlgili konu ve terimleriyle anlamsal bağlantı kurmayı oyun ile sağlayarak öğrenilen terimlerin daha fazla akılda kalmasını sağladığı için son derece etkili dijital öğrenme ve öğretme araçlarıdır (Sipayung, 2018).

Aynı zamanda beden eğitimi ve spor dersinde öğretmen öğrencilere egzersiz yaptırdığı esnada öğrencilerin her dakika başına kalp atış ritmini, kalp atış sayısını gösteren ve egzersiz yoğunluğunu ölçebilen mobil uygulamalar Android ve IOS işletim sistemlerinde bulunmaktadır.

4.5. İlgili Araştırmalar

Yıldız ve Bektaş (2020) tarafından çevrim içi uzaktan eğitimin verildiği EBA TV’ de yayınlanan beden eğitimi vespör etkinliklerinin öğrenciler üzerindeki etkisini anlamak için öğretmenlerin ve velilerin görüşlerinin değerlendirildiği çalışmaya 20 öğrenci velisi ve 10 beden eğitimi ve spor öğretmeni katılmıştır. Araştırmacılar, katılımcıların yarı

yapılandırılmış görüşme formuna verdiği yanıtlara yaptıkları içerik analizi sonucunda EBA TV’ de dijital içeriklerin daha verimli hazırlanması durumunda öğrenciler tarafından ders algısının ve derse katılımın artacağı yönde görüş bildirdiklerini kaydetmiştir. Aynı zamanda sokağa çıkma kısıtlamaları sürecinde TRT EBA TV’de yayınlanan sportif hareketler videolarının öğrenciler açısından olumlu etkiye sahip olduğu görüşler arasında kaydedilmiştir.

Özcan ve Saraç (2020) tarafından yapılan çalışmada COVID-19 pandemisi sürecinde Mersin ilinde çevrim içi uzaktan eğitim sisteminde eğitim vermekte olan %42.75’i kadın, %57.25’i erkek 138 beden eğitimi ve spor öğretmeninin çevrim içi uzaktan eğitimde rol ve yeterlik algılarının cinsiyet ve mesleki deneyim yılı ve yaş bağımsız değişkenleri ilişkisinin ne olduğunu ortaya koymak amaçlanmıştır. Cinsiyet ve meslek deneyim yılı değişkenine göre çevrim içi uzaktan eğitimde rol ve yeterlik algılarında anlamlı bir fark ortaya çıkmamasına rağmen öğretmenlerin yaş değişkenlerine göre anlamlı farklılık saptanmıştır. Öğretmenin yaşı arttıkça çevrim içi uzaktan eğitimde rol ve yeterlik algılarının azaldığı araştırmacılar tarafından kaydedilmiştir.

Özen, Güllü ve Uğraş (2016) Malatya ilinde görev yapan 24 beden eğitimi ve spor öğretmenin katıldığı çalışmada ders içi ve ders dışı etkinliklerde bilişim teknolojileri kullanma düzeylerini ölçmek amacıyla hazırladıkları yarı yapılandırılmış görüşme formunu öğretmenlerin yanıtlamalarını istemişlerdir. Öğretmenlerin verdiği yanıtlara göre büyük bir çoğunluk bilgisayar, televizyon, akıllı telefon gibi dijital cihazları mesleki amaçlar için kullanmaktadır. Ders içi etkinliklerde kullandıkları teknolojik araç gereçler olarak kamera, bilgisayar, internet, projeksiyonu belirtmişlerdir. EBA sistemini ise yalnızca diğer okuttukları dersler için kullandıklarını belirtmişlerdir. Bunun nedeni olarak ise beden eğitimi ve spor dersine yönelik içeriklerin yetersiz olmasını gerekçe olarak göstermişlerdir. Aynı zamanda MEB tarafından hazırlanacak öğretmenlerin ulaşabileceği içeriklerden oluşan ortak veri havuzlarının oluşturulması öğretmenler tarafından önerilmiştir.

Yılmaz, Ulucan ve Pehlivan (2010) 2008-2009 güz yarıyılı öğretim dönemi Ahi Evran Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Programında öğrenim gören 35 4. sınıf öğrencisi ile çalışmasını gerçekleştirmiştir. Çalışmanın amacı beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının eğitimde teknoloji kullanımlarına yönelik tutum ve düşüncelerini ortaya koymaktır. Öğretmen adaylarına çalışmanın başlangıcında

‘Teknoloji Tutum Ölçeği’ ön test olarak uygulanmıştır. Ardından öğrencilerden sportif konuları içeren teknoloji destekli proje çalışmaları yapmaları istenmiştir. Projeler tamamlandıktan sonra Teknoloji Tutum Ölçeği son test olarak tekrar uygulanmıştır ve ön test sonuçları ve son test sonuçları karşılaştırıldığında son test lehine anlamlı farklılık görülmüştür. Çıkan sonuçlara göre araştırmacılar tarafından aday öğretmenlerin lisans eğitiminde teknolojik materyal tasarımları veya kullanmaları tutum puanlarını olumlu yönde etkilediği saptanmıştır.

Balıbey ve Özbay (2020) tarafından yapılan çalışmada Karabük Üniversitesi ve Kastamonu Üniversitesi’nde Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı’nda eğitim görmekte olan ya da pedagojik formasyon almış olan 342 aday öğretmenin eğitsel internet kullanma öz yeterlik inançları incelenmiştir ve öğretmenlerin eğitsel internet kullanımı öz yeterlik inancında Kastamonu ili, Hentbol branşı ve kardeş sayısı değişkenine göre anlamlı farklılık olduğu ortaya konmuştur.

Hill, Garcia (2020) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin teknolojik alt yapıyı yetersiz bulduklarını ve teknoloji kullanım düzeylerini bu nedenle olumsuz etkilediği görüşünü beyan etmişlerdir.

Yılmaz, Ulucan, Pehlivan (2010) tarafından yapılan çalışmada Ahi Evran Üniversitesi’nde beden eğitimi ve spor öğretmenliği programında öğrenim gören 135 öğrencinin internet kullanımına yönelik tutum ölçeği ile internet kullanımına yönelik tutumlarının ölçülmesi amaçlanmıştır. Yaş, cinsiyet, sınıf, erişim olanağı değişkenlerine göre internet kullanımına yönelik tutum puanlarının anlamlı farklılık göstermediği, yalnızca kullanım süresi, kullanım sıklığı ve bilgisayar kullanım deneyimi arttıkça tutum puanlarının arttığı saptanmıştır.

5. YÖNTEM

5.1. Araştırmanın Modeli

Bu çalışma, betimsel araştırma yöntemine sahip nicel bir çalışmadır. Betimsel araştırma yöntemi herhangi bir durumu çok yönlü tanımlamak, incelemek ve yorumlamak amacıyla ölçütlerle değişkenler arasındaki ilişkilerin sorgulandığı yöntemdir (Karamustafaoğlu, Aydoğdu ve Bülbül, 2017).

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin COVID-19 pandemisi sürecinde çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme düzeylerini tespit etmeyi amaçlayan bu çalışma mevcut durumu olduğu gibi betimlemeyi hedefleyen genel tarama modelinde şekillenmiştir. Genel tarama modelleri, fazla sayıdan oluşan evrende, evren ile ilgili genel bir kanıya varmak için evreninin tümü veya evrenden alınacak örneklem üzerinde uygulanabilen tarama düzenlemeleridir (Karasar, 2017: 111). Genel tarama modelleri ile tekil veya ilişkisel taramalar yapılabilir. Tekil tarama modelleri ilgilenilen duruma ait değişkenlerin tek tek betimlenmeye çalışıldığı durum saptamaları çalışmalarıdır (Karasar, 2017:111). Bu çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin COVID-19 pandemisi sürecinde çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme düzeylerinin yaş, cinsiyet, meslek yılı, öğrenim düzeyi gibi çeşitli değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini tespit etmek amaçlanmış olmakla birlikte araştırma sürecinde betimsel araştırma tekil tarama modeli tercih edilmiştir.

5.2. Araştırma Evren ve Örneklemi

Araştırmanın evreni 2020-2021 bahar yarıyılı eğitim öğretim döneminde Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü' ne bağlı ortaokul ve liselerde görev yapmakta olan 430 beden eğitimi ve spor öğretmenidir.

Çalışmada seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden amaçlı ölçüt örnekleme yöntemi ile tüm beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ulaşılması hedeflenmiş ve COVID-19 pandemisi sürecinde çalışmaya gönüllü katılan 182 öğretmen çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Seçkisiz olmayan örnekleme yöntemi araştırmacı tarafından belirlenen evren listesinden örnekleme birimlerinin seçilme olasılıklarının eşit olmasıdır. Seçkisiz olmayan amaçlı ölçüt örnekleme yöntemi ise araştırmacı tarafından araştırmaya konu olacak örneklemin problemle ilgili olarak belirlenen niteliklere sahip kişiler, olaylar,

nesneler ya da durumlara bir ölçütün getirilmesiyle oluşmaktadır (Büyüköztürk, 2012). Araştırmacı hangi ölçütlere sahip bireyler, durumlar, olaylarla çalışacağını kendisi belirlemektedir.

Tablo 5.1. Örneklem grubuna ait tanımlayıcı bilgiler

Tanımlayıcı Bilgiler	Gruplar	n	%
Cinsiyet	Kadın	56	30.8
	Erkek	126	69.2
Yaş	21-30	7	3.8
	31-35	15	8.2
	36-40	24	13.2
	41-45	56	30.8
	46-50	54	29.7
	51 ve üstü	26	14.3
Mesleki deneyim yılı	1-5	11	6
	6-10	25	13.7
	11-15	16	8.8
	16-20	38	20.9
	21 ve üstü	92	50.5
Öğrenim düzeyi	Lisans	161	88.5
	Lisansüstü	21	11.5
Teknoloji kursu alma durumu	Evet	103	56.6
	Hayır	79	43.4
Teknoloji entegrasyonu düzeyine lisans katkısı	Yeterli	124	68.1
	Yetersiz	58	31.9
Toplam		182	100

Tablo 5.1’ de görüldüğü gibi çalışmaya katılan gönüllü beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin büyük bir çoğunluğu (%69.2) erkek öğretmendir.

Çalışmaya dâhil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yaşları incelendiğinde en çok 41-50 yaş arasında olan 110 (% 60.5) öğretmenin katıldığı görülmektedir. En az katılım ise 21-30 yaş arasından olan 7 (%3.8) öğretmenden sağlanmıştır.

Mesleki deneyim yılı değişkeni incelendiğinde çalışmaya dâhil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin %50.5’inin 21 yıl ve üstü deneyim yılına sahip olduğu

görülmektedir. En az katılım ise 1-5 yıl aralığında mesleki deneyim yılına sahip olan %6 öğretmen tarafından sağlanmıştır.

Çalışmaya dâhil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğrenim düzeyleri incelendiğinde, öğretmenlerin %11.5'inin lisansüstü düzeyde öğrenim gördüğü kaydedilmiştir.

Daha önce teknoloji kursuna katıldığını beyan eden öğretmenlerin oranı %56.6'dır.

'Aldığınız lisans eğitiminin sizi eğitim teknolojisi kullanımına ne kadar hazırladığını düşünüyorsunuz?' sorusuna verilen yanıtlar incelendiğinde, öğretmenlerin %68.1'inin olumlu yanıt verdiği görülmektedir.

5.3. Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada Bayraktar (2015) tarafından geliştirilen Öğretmenlerin Eğitim Teknolojisi Kullanım Düzeylerini Belirleme Ölçeği'nin (ÖETKDBÖ) Teknoloji Okuryazarlığı (madde 1-19), Derse Teknoloji Entegrasyonu (madde 20-28) ve İletişim (madde 35-38) alt boyutları kullanılmıştır. Aynı zamanda çalışmada araştırmacı tarafından oluşturulan tanımlayıcı bilgiler formu ve bir açık uçlu soru (Beden eğitimi ve spor dersinde hangi eğitim teknolojilerinden faydalaniyorsunuz? Lütfen faydalandığınız eğitim teknolojisini/ teknolojilerini nasıl kullandığınızı açıklayınız) kullanılmıştır.

5.3.1.Öğretmenlerin Eğitim Teknolojisi Kullanım Düzeylerini Belirleme Ölçeği (ÖETKDBÖ)

Bayraktar tarafından 2015 yılında 38 maddeli ve 4 faktörlü, 5'li Likert derecelendirme tekniğine sahip ÖETKDBÖ geliştirilmiştir. Birinci faktöre "Teknoloji Okur Yazarlığı", ikinci faktöre "Derse Teknoloji Entegrasyonu", üçüncü faktöre "Sosyal Etik ve Yasal Hükümler", dördüncü faktöre de "İletişim" adı verilmiştir. Ölçek geliştirilirken her faktörün Cronbach Alpha katsayısı ayrı bir şekilde hesaplanmıştır. Birinci faktör için 0.959, ikinci faktör için 0.912, üçüncü faktör için 0.901 ve dördüncü faktör için 0.767 olarak bulunmuştur. Ölçeğin bütününe güvenirlilik analizi sonucunda Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısının 0.975 olduğu belirlenmiştir. Hesaplanan sayının Kalaycı (2010) belirttiği 0.80'in üzerindeki değerlerin yüksek derecede güvenilir olduğu tanısından yola çıkarak yüksek olduğu söylenebilmektedir. Araştırmacı tarafından

yapılan çalışmaya uygun görülen Teknoloji Okuryazarlığı (madde 1-19), Derse Teknoloji Entegrasyonu (madde 20-28) ve İletişim (madde 35-38) alt boyutları kullanılmıştır. ÖETKDBÖ’de cevaplar; “1= hiç katılmıyorum, 2= katılmıyorum, 3= kararsızım, 4= katılıyorum, 5= tamamen katılıyorum” şeklinde derecelendirilmiştir. Ölçeğin tüm maddelerinden alınabilecek en düşük puan 38, en yüksek puan ise 190’dır.

Ölçeğin araştırmada kullanılabilmesi için geliştiriciden elektronik e posta aracılığıyla 8 Ekim 2020 tarihinde mail yoluyla onay alınmıştır.

5.3.2.Tanımlayıcı Bilgi Formu

Çalışmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ilişkin araştırmanın amacına uygun bilgilerin belirlenmesi için araştırmacı tarafından hazırlanan tanımlayıcı bilgi formunda sırasıyla yaş, cinsiyet, mesleki deneyim yılı, öğrenim düzeyi, daha önceden teknoloji kursu alma durumu, derse teknoloji entegrasyonuna düzeyine lisans eğitiminin katkısı sorularını yanıtlamaları istenmiştir.

5.3.3. Açık Uçlu Soru

“Beden eğitimi ve spor dersinde hangi eğitim teknolojilerinden faydalaniyorsunuz? Lütfen faydalandığınız eğitim teknolojisini/ teknolojilerini nasıl kullandığınızı açıklayınız.” sorusu kullanılmıştır.

5.4.Veri toplama süreci

Veri toplama süreci Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu’nun 27.12.2020 tarih ve 49 sayılı kararı ile alınmasıyla başlayıp İl Milli Eğitim Müdürü’nün onayının alınmasıyla devam etmiştir. Alınan izinlerin ardından Google Drive Formlar üzerinde hazırlanan elektronik anket mail aracılığıyla İl Milli Eğitim Müdürlüğü’ne gönderilmiştir. Muğla İl Milli Eğitim Müdür’ü tarafından beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin bulunduğu ilçe zümre WhatsApp gruplarının yöneticilerine ve aynı zamanda öğretmenlerin mail adreslerine link olarak anket ulaştırılmıştır. Yaklaşık iki ay süren veri toplama sürecinde yeterli örneklem sayısına ulaşılmaya çalışılmıştır. Ancak COVID-19 pandemisi sürecinde yüz yüze eğitime ara verilmesi nedeni ile 182 beden eğitimi ve spor öğretmeninden sağlıklı veriler toplanabilmiştir.

5.5.İstatistiksel Analiz

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanıtladığı ÖETKDBÖ’nden toplanan veriler analiz yapmaya uygunlukları açısından araştırmacı tarafından incelenmiştir. Verilerin normal dağılıma uygun olup olmadığı Kolmogorov Smirnov testi ile analiz edilmiştir. Veriler normal dağılım gösterdiği için gruplar arasındaki farkı belirlemede bağımsız gruplarda t testi ve Tek Yönlü Anova kullanılmıştır. Çalışmadan elde edilen verilerin istatistiksel analizlerinin tümünde SPSS 22.0 programı kullanılmıştır.

5.6.Etik Onay

Araştırmanın etik onayı Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu’nun 27.12.2020 tarih ve 49 sayılı kararı ile alınmıştır (Ek-1).

3 Mart 2021 tarihinde Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından eğitim öğretimi aksatmayacak şekilde, kurum müdürünün uygun gördüğü bir zamanda; Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü’ne bağlı ortaokul ve liselerde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine anketin uygulanmasının uygun görüldüğü ile ilgili yazı Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı Başkanı’na ulaştırılmıştır. İzin belgesi tezin ‘Ekler’ kısmında Ek 2 olarak sunulmuştur.

5.7.Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu çalışma 03.03.2021-29.04.2021 tarihleri arasında Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü’ ne bağlı ortaokul ve liselerde görev yapan çalışmaya gönüllü katılmış beden eğitimi ve spor öğretmenleriyle sınırlıdır.

6. BULGULAR

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin COVID-19 pandemisi sürecinde çevrim içi eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme düzeylerinin incelendiği bu çalışmada katılımcıların verdiği yanıtlar doğrultusunda elde edilen bulgular aşağıda maddeler haline sunulmuştur.

Teknolojiyi entegre etme düzeyi nedir?

Tablo 6.1. Örneklem grubunun ölçekten aldığı puan ortalamaları

Alt ölçekler	n	Min	Max	$\bar{X}$	Ss
Teknoloji okuryazarlığı	182	51	95	77.84	10.74
Derse teknoloji entegrasyonu	182	28	45	38.48	4.59
İletişim	182	14	20	17.24	1.78

Tablo 6.1’de beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ÖETKDBÖ’ nin alt boyutlarından almış olduğu puanların aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri sunulmuştur. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ÖETKDBÖ’nin Teknoloji Okuryazarlığı, Derse Teknoloji Entegrasyonu ve İletişim alt boyutlarından elde ettikleri ortalama puanlar sırasıyla 77.84 ± 10.74 ; 38.48 ± 4.59 ; 17.24 ± 1.78 ’dir.

Cinsiyet değişkenine göre fark var mıdır?

Tablo 6.2. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların cinsiyete göre karşılaştırılması

Alt ölçekler	Cinsiyet	n	$\bar{X}$	Ss	t	df	P
Teknoloji okuryazarlığı	Kadın	56	77.44	11.63	-.329	180	.742
	Erkek	126	78.01	10.36			
Derse teknoloji entegrasyonu	Kadın	56	37.76	4.93	-1.404	180	.162
	Erkek	126	38.80	4.41			
İletişim	Kadın	56	17.96	1.59	3.743	180	.000*
	Erkek	126	16.92	1.77			

Tablo 6.2’de görüldüğü gibi araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanıtladığı ÖETKDBÖ’nin Teknoloji Okuryazarlığı [$t(180) = -.329$; $p > .05$] ve Derse Teknoloji Entegrasyonu [$t(180) = -1.404$; $p > .05$] alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmazken, İletişim [$t(180) = 3.743$; $p < .05$] alt boyutunda cinsiyete göre kadın öğretmenler lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Yaş değişkenine göre fark var mıdır?

Tablo 6.3. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların yaş değişkenine göre karşılaştırılması

Alt ölçekler	Varyans kaynağı	Kareler toplamı	Serbestlik derecesi	Kareler ortalaması	F	p	Fark
Teknoloji okuryazarlığı	Gruplararası	501.388	5	100.278	.866	.505	-
	Grupiçi	20376.991	176	115.778			
	Toplam	20878.379	181				
Derse teknoloji entegrasyonu	Gruplararası	173.433	5	34.687	1.672	.144	-
	Grupiçi	3652.018	176	20.750			
	Toplam	3825.451	181				
İletişim	Gruplararası	53.904	5	10.781	3.635	.004	21-30>51+
	Grupiçi	521.969	176	2.966			31-35>51+
	Toplam	575.874	181				41-45>51+

Tablo 6.3 incelendiğinde araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanıtladığı ÖETKDBÖ’nin yaşa göre İletişim alt boyutunda [$F_{(5-176)} = .866$, $p < .05$] anlamlı farklılık tespit edilirken diğer alt boyutlarda istatistiksel olarak farklılıklar tespit edilmemiştir. Aralarında farklılık bulunan grupları belirlemek için yapılan Tukey testi sonucuna göre 21-30 yaş ile 51 ve üstü yaş arasında 21-30 yaş lehine, 31-35 yaş ile 51 ve üstü yaş arasında 31-35 yaş lehine, 41-45 yaş ile 51 ve üstü yaş arasında 41-45 yaş lehine anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 6.4. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların mesleki deneyim yılına göre karşılaştırılması

Alt ölçekler	Varyans kaynağı	Kareler toplamı	Serbestlik derecesi	Kareler ortalaması	F	p
Teknoloji okuryazarlığı	Gruplararası	709.315	4	177.329	1.556	.188
	Grupiçi	20169.064	177	113.950		
	Toplam	20878.379	181			
Derse teknoloji entegrasyonu	Gruplararası	82.407	4	20.602	.974	.423
	Grupiçi	3743.044	177	21.147		
	Toplam	3825.451	181			
İletişim	Gruplararası	25.767	4	6.442	2.073	.086
	Grupiçi	550.107	177	3.108		
	Toplam	575.874	181			

Tablo 6.4’de görüldüğü gibi araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanıtladığı ÖETKDBÖ’nin mesleki deneyim yılına göre Teknoloji Okuryazarlığı [$F_{(4-177)} = 1.556$, $p < .05$], Derse Teknoloji Entegrasyonu [$F_{(4-177)} = .974$, $p < .05$] ve İletişim alt boyutunda [$F_{(4-177)} = 2.073$, $p < .05$] istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmemiştir.

Öğrenim düzeyine göre fark var mıdır?

Tablo 6.5. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların öğrenim düzeyine göre karşılaştırılması

Alt ölçekler	Öğrenim düzeyi	n	$\bar{X}$	Ss	t	df	p
Teknoloji okuryazarlığı	Lisans	161	77.08	10.90	-2.688	180	.008*
	Lisansüstü	21	83.66	7.19			
Derse teknoloji entegrasyonu	Lisans	161	38.40	4.70	-.597	180	.551
	Lisansüstü	21	39.04	3.69			
İletişim	Lisans	161	17.13	1.80	-2.345	180	.050*
	Lisansüstü	21	18.09	1.41			

Tablo 6.5’de görüldüğü gibi araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanıtladığı ÖETKDBÖ’nin Teknoloji Okuryazarlığı [$t_{(180)}=-2,688$; $p<.05$] ve İletişim [$t_{(180)}=-2.345$; $p<.05$] alt boyutlarında öğrenim düzeyine göre lisansüstü öğrenim görmüş öğretmenler lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilirken, Derse Teknoloji Entegrasyonu alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilememiştir [$t_{(180)}=-.597$; $p>.05$].

Teknoloji kursu almaya göre fark var mıdır?

Tablo 6.6 Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların daha önceden teknoloji kursuna katılma durumuna göre karşılaştırılması

Alt ölçekler	Teknoloji eğitime katılma	n	$\bar{X}$	Ss	t	df	p
Teknoloji okuryazarlığı	Evet	103	79.68	10.43	2.697	180	.008*
	Hayır	79	75.43	10.71			
Derse teknoloji entegrasyonu	Evet	103	39.28	4.50	2.721	180	.007*
	Hayır	79	37.44	4.53			
İletişim	Evet	103	17.35	1.71	.967	180	.335
	Hayır	79	17.10	1.86			

Tablo 6.6’da görüldüğü gibi araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanıtladığı ÖETKDBÖ’nin Teknoloji Okuryazarlığı [$t(180)= 2.697$; $p<.05$] ve Derse Teknoloji Entegrasyonu [$t(180)=2.721$; $p<.05$] alt boyutlarında kursa katılmış olan öğretmenler lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilirken, İletişim alt boyutunda daha önceden teknoloji kursuna katılma durumuna göre anlamlı farklılık tespit edilmemiştir [$t(180)= .967$; $p>.05$].

Teknolojiyi entegre etme düzeylerine lisans eğitiminin katkısı nedir?

Tablo 6.7. Örneklem grubunun ölçekten aldığı ortalamaların lisans eğitiminin teknoloji entegrasyonu düzeyine katkısı hakkında görüşlere göre karşılaştırılması

*p<.05	Teknoloji Entegrasyonuna Lisans Etkisi	n	$\bar{X}$	Ss	t	df	p
Teknoloji okuryazarlığı	Olumlu	122	77.01	11.12	-1.481	180	.140
	Olumsuz	60	79.51	9.78			
Derse teknoloji entegrasyonu	Olumlu	122	38.15	4.51	-1.375	180	.171
	Olumsuz	60	39.15	4.73			
İletişim	Olumlu	122	17.09	1.79	-1.613	180	.109
	Olumsuz	60	17.55	1.73			

Tablo 6.7’de araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin aldıkları lisans eğitiminin teknoloji entegrasyonu düzeylerine etkisine bakıldığında ÖETKDBÖ’nin Teknoloji Okuryazarlığı [t(180)= -1.481; p>.05], Derse Teknoloji Entegrasyonu [t(180)= -1.375; p>.05] ve İletişim [t(180)= -1.613; p>.05] alt boyutlarında istatistiksel olarak p<.05 düzeyinde anlamlı farklılık tespit edilmemiştir.

7. TARTIŞMA

Bu araştırmada COVID-19 pandemisi sürecinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme düzeyleri cinsiyet, yaş, mesleki deneyim yılı, öğrenim düzeyi, daha önceden teknoloji kursuna katılma durumu ve almış oldukları lisans eğitiminin teknoloji entegrasyonu düzeyine etkisi değişkenlerine göre incelenmiştir.

Araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanıtladığı ÖETKDBÖ'nin İletişim alt boyutu ortalamaları cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde kadın öğretmenler (17.96 ± 1.59) erkek öğretmenler (16.92 ± 1.77) ile kıyaslandığında kadın öğretmenler lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Bu bulguyla literatürde paralellik gösteren çalışmalar mevcuttur. Osmanovic, Maksimovic, Dimitrijevic (2020) kadın beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derse teknolojiyi erkeklere kıyasla daha iyi entegre ettiği bulgusunu kaydetmiştir. Akyıldız ve Altun (2017) mezun olmak üzere olan kadın sınıf öğretmeni adaylarının eğitimde teknoloji kullanma becerisinin erkeklere göre daha yüksek olduğunu kaydetmiştir. İnce ve Koçak (2017) üniversite öğrencilerinin sosyal medya kullanım alışkanlıklarını araştırdığı çalışmada kadınların bir oturumda sosyal medya kullanım süresinin ve sosyal medya kullanımının erkeklere göre daha yüksek olduğunu kaydetmiştir. Adıgüzel (2010) sınıf öğretmenlerinin eğitim teknolojileri kullanma düzeylerini ölçtüğü çalışmada kadınların erkeklere oranla az da olsa ders içi etkinliklerde eğitim teknolojilerini daha etkin kullandığını kaydetmiştir. Mahmood (2019) kadın üniversite öğrencilerinin bilgisayar kullanma tutumlarının erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğunu kaydetmiştir. Bu sonucun kadın öğretmenlerin erkek öğretmenlere kıyasla sosyal ağları (Instagram, Facebook, Twitter vb.), anlık mesajlaşma sistemlerini (Zoom, Skype, WhatsApp vb), elektronik ortamda hazırlanan ölçme ve değerlendirme araçlarını (Kahoot vb.) daha etkin kullanması ile açıklanabilmektedir. Bu bulgu TÜİK (2019) raporu ile uyumludur. TÜİK (2019) araştırma sonuçlarına göre ülkemizde üç aylık zaman diliminde internet kullanan bireylerin interneti kişisel kullanma amaçları arasında ilk üç sırada, “mesajlaşma”, “internet üzerinden telefonla görüşme/video görüşmesi” ve “sosyal medya üzerinde profil oluşturma, mesaj gönderme veya fotoğraf vb. içerik paylaşma” olduğu raporda mesajlaşma sistemlerini kadınların (%94.6) erkeklere (%93.3) göre daha etkin kullandığı görülmektedir. ÖETKDBÖ'nin İletişim alt boyutu ortalamaları cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde kadın

öğretmenler (17.96 ± 1.59) erkek öğretmenlere (16.92 ± 1.77) göre daha yüksek puan alırken literatürde erkek öğretmenlerin lehine fark bulan mevcuttur. Çalışmada kullanılan ÖETKDBÖ'nin alt boyutları puan ortalamaları aynı alt ölçeği kullanan Cin ve Yelken (2019) sonuçlarıyla kıyaslandığında kadın öğretmenler (10.19 ± 4.84), erkek öğretmenler (11.20 ± 4.96) bu çalışmada elde edilen sonuçlar her iki grupta da daha yüksek çıkmıştır. Bu ortalamalar aynı alt ölçeği kullanan Sengir'in (2019) çalışmasında ulaşılan kadın öğretmenlerin (3.01 ± 1.17) ve erkek öğretmenlerin (3.47 ± 1.14) ulaştığı puan ortalamalarına göre bu çalışmada öğretmenler her iki grupta da daha yüksek puan elde etmişlerdir ve Sengir (2019) bu çalışma aksine erkek öğretmenler lehine anlamlı farklılık kaydetmiştir. Çalışmasında ÖETKDBÖ'ni kullanan Safa (2019) erkek öğretmenler lehine anlamlı farklılık tespit etmiştir. Hill, Garcia (2020) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin derse teknolojiyi entegre etme düzeylerini incelediği çalışmada kadın öğretmenlerin bu konuda yetersiz olduğunu tespit etmiştir. Tou, Kee, Koh (2019) erkek beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin bilişim teknolojilerini kadın öğretmenlerden daha iyi düzeyde kullandığını kaydetmiştir. Söz konusu Ayyıldız, Yılmaz, Baltacı (2021), Aldahdouh, Nokelainen ve Korhonen (2020), Kretschmann (2015) yapmış oldukları çalışmalarda benzer bulgulara ulaşmıştır. Çar ve Aydos (2020) 2018-2019 öğretim yılında görev yapmakta olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin teknolojik pedagojik alan bilgisini ölçtüğü çalışmasında erkek öğretmenlerin lehine veriler kaydetmiştir. Gümüşdağ ve arkadaşları (2013) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin bilgisayar kullanım düzeylerini ölçtüğü çalışmada erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere göre daha yüksek puan elde ettiğini kaydetmiştir. Bilici ve Güler (2016) ortaöğretim öğretmenlerinin teknoloji bilgilerinin erkek öğretmenlerde daha yüksek düzeyde olduğunu kaydetmiştir. Kurtdede, Erbasan ve Kolsuz (2016) erkek sınıf öğretmenlerinin EBA sistemini kullanım düzeyleri ve görüşlerinin kadın öğretmenlerle kıyaslandığında olumlu yönde olduğunu kaydetmiştir. Durdu ve arkadaşları (2014) öğretmenlerin ve eğitim yöneticilerinin bilişim teknolojisi kullanım düzeylerini ölçtüğü araştırmada erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere kıyasla daha yüksek puan elde ettiğini kaydetmiştir. Benzer bir bulguya Kartal ve arkadaşları (2018) matematik öğretmenlerinin bilişim teknolojilerini kullanma öz yeterlik düzeyini ölçtüğü çalışmada karşılaşmıştır. Kurtdede, Erbasan ve Kolsuz (2016) erkek öğretmenlerin EBA sistemini daha yoğun kullandığını ifade etmiştir. Çalışmada ortaya çıkan bulgular aksine literatür incelendiğinde erkek öğretmenler lehine bulguların olmasının nedeninin çalışmaların yapıldığı yıl farklarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Çevrim içi uzaktan eğitimin hakim olduğu COVID-19 pandemisi

sürecinden önce erkek öğretmenlerin teknolojiyi kullanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmektedir. COVID-19 pandemisi sürecinde çevrim içi uzaktan eğitim sisteminde ders veren kadın öğretmenler eğitim-öğretim faaliyetlerinin sürdürülebilmesi için teknoloji entegrasyonu üzerine kendilerini geliştirdikleri düşünülmektedir. Özcan ve Saraç (2020) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme rol ve yeterlik algılarının yüksek olduğunu ve cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediğini kaydetmiştir. Balıbey ve Özbay (2020) ise beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının eğitsel internet kullanım yeterliklerinin incelediği araştırmada cinsiyet değişkeninde anlamlı farklılık bulunmadığını belirtmiştir. Teker (2019) Isparta ilinde 103 öğretmenin eğitime teknolojiyi entegre etme düzeylerini ölçtüğü çalışmasında cinsiyet değişkenine göre ölçekten elde edilen puanlarda anlamlı bir farklılaşma kaydetmemiştir. Jang ve Tsai (2012), Sabo ve Archambault (2012), Açıkgül, Aslaner (2015), Özbek (2020) benzer bulgulara ulaşmıştır.

Araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ÖETKDBÖ'nin alt boyutlarından elde edilen puan ortalamalarına göre yaş düzeyleri incelendiğinde Teknoloji Okuryazarlığı ve İletişim alt boyutlarında anlamlı farklılığa rastlanmıştır. Aralarında farklılık bulunan grupları belirlemek için yapılan Tukey testi sonucuna göre 21-30 yaş ile 51 ve üstü yaş arasında 21-30 yaş lehine, 31-35 yaş ile 51 ve üstü yaş arasında 31-35 yaş lehine, 41-45 yaş ile 51 ve üstü yaş arasında 41-45 yaş lehine anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu bulguyla benzer bulgulara ulaşan çalışmalar arasında Özcan ve Saraç'ın (2020) çalışması mevcuttur. Özcan ve Saraç (2020) COVID-19 pandemisi sürecinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme rol ve yeterlik algılarının öğretmenlerin yaş düzeyleri arttıkça azaldığını kaydetmiştir. Admiral ve arkadaşları (2017), Lee ve Tsai (2010), Burmabıyık (2014), Bilici ve Güler (2016), Bisgin (2014), Hammond ve arkadaşları (2009), Villalba ve González-Rivera (2016) benzer bulgulara ulaşmıştır. Teker (2019) öğretmenlerin ders içi etkinliklerde Web teknolojilerini kullanma öz yeterliklerinin yaşları daha genç olan öğretmenlerde daha yüksek olduğunu kaydetmiştir. Usluel ve arkadaşları (2007) eğitim-öğretim süreçlerinde bilişim teknolojilerini yaşı daha genç olan öğretmenlerin daha fazla kullandığını kaydetmiştir. Sengir (2019) genç öğretmenlerin eğitim teknolojilerinden daha fazla yararlandığını kaydetmiştir. Bu bulgulardan yola çıkarak COVID-19 pandemisi sürecinde öğretmenlerin çevrim içi

uzaktan eğitime teknolojiyi entegre etme düzeylerinin yaşı daha genç olan öğretmenlerin teknolojik araçlarla daha erken yaşlarda tanışmış olması açısından lehine olduğu düşünülmektedir. Yaşı daha ileri olan öğretmenlerin yetiştikleri öğrencilik yılları itibariyle daha klasik öğretme yöntemleri ve materyalleri tanışmış olduğundan meslek yılları içerisinde de benzerlerini kullanacağından söz edebiliriz. Baki'ninde (2002) bahsettiği üzere öğretmen adaylarının eğitiminde kullanılan yöntemler öğretmenlerin kendi öğretme yöntemlerini etkileyeceği için öğretmen adaylarına teknoloji kullanımının ağırlıklı olduğu eğitimler verilmesi geleceğin öğretmenlerinin teknoloji kullanma becerisi üzerinde olumlu etki oluşturacaktır. Aynı zamanda Aldurate ve Nussbaumn (2013) bahsettiği üzere teknolojiyle daha erken yaşlarda tanışan ve zamanının büyük bir kısmını eğitim teknolojisi kullanarak değerlendiren öğretmenlerin teknolojik gelişmelere daha hızlı adapte olması daha muhtemeldir. Bu bulguların aksine Tou, Kee, Koh (2019) 40 yaş ve üzeri olan öğretmenlerin yaşı daha genç meslektaşlarına göre bilişim teknolojilerine karşı daha olumlu tutuma sahiptir. Ulaş ve Ozan (2010) ise öğretmenlerin derslerinde bilişim teknolojisi kullanma düzeylerinde yaş faktörünün belirleyici olmadığını kaydetmiştir.

Araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ÖETKDBÖ'nin alt boyutlarından elde edilen puan ortalamaları öğretmenlerin mesleki deneyim yılı değişkenine göre incelendiğinde anlamlı farklılık tespit edilememiştir. Çalışmasında aynı ölçeği kullanan Safa (2019) Teknoloji Entegrasyonu alt boyutunda 11-15 yıl mesleki deneyim yılına sahip öğretmenlerin teknoloji kullanım düzeylerinin en iyi ve yükselmekte olduğu bulgusu ile 21-25 yıl mesleki deneyim yılına sahip öğretmenlerin teknoloji kullanım düzeylerinin en az ve düşmekte olduğu bulgusuna ulaşmıştır. Cin ve Yelken (2019) 1-10 yıl arasında görev yapmakta olan ortaöğretim öğretmenlerinin derse teknolojiyi entegre etme düzeylerinin daha yüksek olduğunu kaydetmiştir. Sengir (2018) yapmış olduğu çalışmada 1-5 yıl arasında mesleki deneyim yılına sahip öğretmenlerin 21 yıl ve üzeri mesleki deneyim yılına sahip öğretmenlere kıyasla derslerine teknolojiyi daha yüksek düzeyde entegre ettiğini kaydetmiştir. Osmanovic, Maksimovic, Dimitrijevic (2020) 0-10 yıl öğretmenlik deneyimine sahip beden eğitimi öğretmenlerinin daha deneyimli meslektaşlarına göre daha olumlu tutumlar ifade ettiğini kaydetmiştir. Teker (2019) 11-15 yıl aralığında mesleki deneyime sahip öğretmenlerin 21-25 yıl aralığında mesleki deneyim yılına sahip öğretmenlere göre derse teknolojiyi entegre etme düzeylerinin daha yüksek olduğunu kaydetmiştir. Çalışmayla benzer bulguya Özçiftçi ve

Çakır (2015) ulaşmıştır. Teknolojik gelişmelerin hızla ilerlediği yıllarda yetişen genç öğretmenlerin hizmet öncesi ve hizmet içi teknolojinin entegre olduğu eğitim süreçlerinin, öğrencilik yılları klasik öğretim yöntemleriyle geçen yaşı daha ileri olan öğretmenlere göre meslek yıllarında da ders içi etkinliklerde teknoloji kullanma düzeylerinin daha yüksek olacağı düşünülmektedir. Benzer bir bakış açısı ile Baki'ninde (2002) bahsettiği üzere öğretmen adaylarının eğitiminde kullanılan yöntemler öğretmenlerin kendi öğretme yöntemlerini etkilemektedir. Bu bulguların aksine Ulaş ve Ozan (2010) öğretmenlerin meslekte deneyimleri arttıkça eğitim teknolojilerini daha çok kullandıkları bulgusuna ulaşmıştır. Tou, Kee, Koh (2019) daha uzun süredir meslekte olan öğretmenlerin, daha az öğretmenlik deneyimine sahip öğretmenlere kıyasla bilişim teknolojilerine karşı daha olumlu tutumlara sahip olduklarını göstermektedir. Çar ve Aydos (2020) ise beden eğitimi ve spor öğretmenleri için ders içi etkinliklerde eğitim teknolojisi kullanım düzeyinde mesleki deneyim yılının belirleyici faktör olmadığını kaydetmiştir. Özcan ve Saraç (2020) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme rol ve yeterlik algılarının mesleki deneyim yılı değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediğini kaydetmiştir. Özbek (2020) yapmış olduğu çalışmada öğretmenlerin ders içi etkinliklerde teknoloji kullanma becerisi ve algısının yüksek olduğu ve mesleki deneyim yılı değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediğini kaydetmiştir.

Araştırmamıza dâhil olan öğretmenlerin yanıtladığı ÖETKDBÖ'nin Teknoloji Okuryazarlığı alt boyutundan elde edilen puan ortalamalarında lisansüstü eğitim almış öğretmenlerin (77.08 ± 10.90) lisans eğitimi almış öğretmenlere kıyasla (83.66 ± 7.19) daha yüksek puan elde ettikleri bulgusuna ulaşılmıştır. Bu ortalamalar aynı alt ölçeği kullanan Cin ve Yelken (2019) sonuçlarıyla kıyaslandığında lisans eğitimi almış (64.68 ± 18.89) öğretmenler ve lisansüstü eğitim almış öğretmenlere (72.79 ± 17.42) göre bu çalışmada elde edilen sonuçların her iki grupta daha yüksek olduğu kaydedilmiştir. Elkatmış (2014) sınıf öğretmenlerinin eğitsel internet kullanımı öz yeterlik düzeylerini ölçtüğü çalışmasında lisansüstü eğitim almış öğretmenlerin öz yeterlik düzeylerinin daha yüksek olduğunu kaydetmiştir. Usluel ve arkadaşları (2007) lisansüstü öğrenim düzeyine sahip öğretmenlerin ders içi etkinliklerde bilişim teknolojilerini daha etkin kullandığını kaydetmiştir. Literatür incelendiğinde ortaya çıkan bu bulgular sonucunda Cin ve Yelken (2019) lisansüstü öğrenim düzeyine sahip öğretmenlerin kişilik özelliği olarak gelişime açık olmaları ve lisansüstü öğrenimlerini bilişim teknolojileri yardımıyla tamamlamaları

gerektiği göz önünde bulundurulduğunda çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme düzeylerinin yüksek olabileceğini ifade etmiştir. COVID-19 pandemisi ile birlikte çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına geçilmesiyle eğitim-öğretimin kesintisiz ve nitelikli bir şekilde sürdürülebilmesi için öğretmenlerin ders içi etkinliklere teknolojiyi entegre etme düzeylerinin önemi ortaya çıkmıştır. Bu süreçte lisansüstü öğrenim görmüş öğretmenlerin daha kolay adaptasyon sağlayabildiklerinden söz edebilmekteyiz. Bu bulguların aksine Tou, Kee, Koh (2019), Güler ve Bilici (2016) öğretmenlerin öğrenim düzeyinin ders içi etkinliklerde eğitim teknolojisi kullanma durumunu etkilemediğini yapmış olduğu çalışmada kaydetmiştir.

Çalışmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanıtladığı ÖETKDBÖ'nin Teknoloji Okuryazarlığı alt boyutu ortalamaları göz önüne alındığında daha önceden teknoloji kursu almış öğretmenlerle (79.68 ± 10.43) almamış öğretmenler (75.43 ± 10.71) kıyaslandığında teknoloji kursu almış öğretmenler lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Benzer bulgulara Derse Teknoloji Entegrasyonu alt boyutunda da ulaşılmıştır. Özkara ve arkadaşları (2018) ortaöğretim öğretmenlerine verilen eğitim teknolojisi ile ilgili hizmet içi kurslarının mesleki gelişimlerine olumlu katkısı olduğunu kaydetmiştir. Shin vd. (2009) hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin derse teknoloji entegre etme düzeyinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bilici ve Güler (2016) yapmış olduğu çalışmada öğretmenlerin, katıldıkları teknoloji üzerine hizmet içi eğitimleri değerlendirmelerini istemiştir ve öğretmenler katıldıkları hizmet içi eğitimlerin uygulamadan ziyade teoriye dönük olması nedeniyle eğitimlerden yeterli faydayı alamadıklarını beyan etmiştir. COVID-19 pandemisi sırasında Amerika Birleşik Devletleri'ndeki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin uzaktan eğitim deneyimlerini inceleyen Mercier ve arkadaşları (2020) öğretmenlerin daha etkili çevrim içi uzaktan eğitim verebilmeleri için eğitim teknolojisi ile ilgili hizmet içi kurslara ihtiyaç duyduklarını kaydetmiştir. Usluel ve arkadaşları (2007) derse teknoloji entegrasyonu düzeyinde eğitim teknolojisi kursu alan öğretmenler lehine anlamlı farklılık bulurken Sengir (2019), Elkatmış (2014) anlamlı farklılıklara ulaşmamıştır. Bulgular arasında anlamlı farklılık tespit edilmeyen araştırmalarda teknoloji kursu eğitimi almış öğretmenlerin, katıldıkları eğitimin içeriğinde teori ve uygulama arasındaki dengenin oluşturulamaması veya eğitimden maksimum verim alamamaya neden olacak bireysel engeller kaynaklı olabileceği düşünülmektedir.

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin aldıkları lisans eğitimin çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme düzeylerini etkileme görüşleri arasında anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Gudmundsdottir ve Hatlevik (2018) öğretmenlerin almış oldukları lisans eğitiminin derse teknolojiyi entegre etme becerileri açısından yetersiz olduğu görüşünde olduklarını kaydetmiştir.

Araştırmaya dahil olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine yöneltilen ‘Beden eğitimi ve spor dersinde hangi eğitim teknolojilerinden faydalaniyorsunuz? Lütfen faydalandığınız eğitim teknolojisini/ teknolojilerini nasıl kullandığınızı açıklayınız.’ açık uçlu sorusuna verilen yanıtlar incelendiğinde EBA sistemi üzerinde derslerini işleyen beden eğitimi ve spor öğretmenleri çoğunlukla beceri anlatımında Youtube’den faydalandıklarını ve videoları yavaşlatma özelliği sayesinde öğrencileriyle hareket analizi yapabildiklerini yazılı olarak beyan etmişlerdir. Jeong, So (2020) COVID-19 pandemi sürecinde verilen çevrim içi eğitimde beden eğitimi ve spor dersi için içeriklerin daha verimli hazırlanması gerektiğini vurgularken öğretmen görüşleri arasında öğretmenlerin yeni sisteme adapte olması konusunda zorlandıkları görüşlerini de kaydetmiştir. Palao ve arkadaşları (2015) beden eğitimi ve spor dersinde video ile sağlanacak hareket analizlerinin konunun anlaşılması açısından oldukça faydalı olduğunu vurgulamıştır. Özen, Güllü ve Uğraş (2016) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ders içi ve ders dışı etkinliklerde teknolojik araçların kullanımı ile ilgili görüşlerini ortaya koyduğu çalışmada öğretmenlerin teknolojik araçları teorik bilgi öğretirken ve ölçme ve değerlendirme yaparken kullandıklarını beyan ettiğini kaydetmiştir. Aynı çalışmada öğretmenler dersin etkili işlenmesi için simülasyon cihazları (artırılmış gerçeklik, karma gerçeklik, hareket sensörleri vb.) gibi teknolojilerin de kullanılmaya başlanması gerektiğinden de söz etmişlerdir. Derslerinde ise kullanabilecekleri resim fotoğraflar, maç analizleri, hareket analizleri gibi medya araçlarının bulunduğu ortak veri havuzunun olması gerektiğini yazılı olarak beyan etmişlerdir. Bu doğrultuda öğretmenler tarafından sportif becerilerin öğretime yönelik videoların, görsellerin, sunumların bulunduğu MEB onaylı eğitim portallarının artırılmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Cin ve Yelken’in (2019) yapmış olduğu çalışmada çalışmaya katılan öğretmenler derslerinde eğitim teknolojisi kullanma gerekçeleri olarak ise Z kuşağının öğrenme stiline uygun olması ve öğrenme üzerinde olumlu etkilerinden yazılı olarak söz etmişlerdir.

8. SONUÇLAR VE ÖNERİLER

8.1. Sonuçlar

Bu çalışmada COVID-19 pandemisi sürecinde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çevrim içi uzaktan eğitim süreçlerine teknolojiyi entegre etme düzeyleri incelenmiştir. ÖETKDBÖ alt boyutlarından alınan puan ortalamalarına bakıldığında kadın öğretmenler, yaşı 21-30 arası olan öğretmenler, lisansüstü eğitim almış öğretmenler ve daha önceden teknoloji kursuna katılmış öğretmenler lehine anlamlı farklılıklar ortaya çıkmıştır. Benzer çalışmalara kıyasla çalışmamızda ortaya çıkan ortalamalar daha yüksek bulunmuştur.

8.2. Öneriler

COVID-19 pandemisi gibi ani gelişen ve yüz yüze eğitimi kesintiye uğratabilecek durumlarda çalışmamızdan çıkan sonuçlara göre kadın öğretmenlerin, 21-30 yaş arasında olan öğretmenlerin, lisansüstü öğrenim görmüş öğretmenlerin ve daha önceden teknoloji kursu almış öğretmenlerin kolay adaptasyon sağlayabileceği düşünülmektedir. Bu nedenle öğretmenlerin çevrim içi uzaktan eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme düzeylerini yükseltmeyi planlayan hizmet içi eğitimlerin erkek öğretmenler, 30 yaş üzeri öğretmenler, lisans eğitimi almış öğretmenler ve daha önceden teknoloji kursu almamış öğretmenler üzerine yoğunlaşmasıyla birlikte teorik ve uygulamalı bilginin harmanlandığı şekilde tüm öğretmenlere sağlanması gerektiği düşünülmektedir.

Çalışmanın sonuçları doğrultusunda belirlenen öneriler aşağıda maddeler halinde sunulmuştur.

- Bu çalışma Muğla ilinde MEB'e bağlı olarak görev yapmakta olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin COVID-19 pandemi sürecinde çevrim içi eğitim uygulamalarına teknolojiyi entegre etme düzeyleri ile sınırlıdır. Bu nedenle diğer illerde beden eğitimi ve spor öğretmenleri üzerinde benzer bir çalışma yapılabilir.
- Literatür tarandığında ağırlıklı olarak erkek öğretmenlerin lehine çıkan teknoloji kullanım düzeyinin aksine araştırmamızda ortaya çıkan kadınlar lehine çıkan durumun nedenleri araştırılabilir.

- Öğretmenlere verilen teknoloji kullanımına yönelik hizmet içi eğitimlerin uygulama ağırlıklı olması ve teknolojik gelişmeler doğrultusunda periyodik olarak tekrarlanması önerilmektedir.
- Öğretmen adaylarına verilen eğitim– öğretim sürecinin teknoloji ağırlıklı olması artırılarak gelecekte öğretmenlerin öğretme yöntemlerini etkileyeceği düşünülmektedir.
- beden eğitimi ve spor dersi müfredatlarının teknolojiyi daha etkin kullanmaya yönlendirecek şekilde hazırlanması önerilmektedir.
- Öğretmenlere verilen eğitim teknolojisi üzerine hizmet içi eğitimlere 30 ve üzeri yaş öğretmenlerin katılmasına yönelik teşvik edici politikalar belirlenmesi önerilmektedir.
- Benzer bir çalışma yapacak araştırmacılara karma yöntem kullanmaları önerilmektedir.

9. KAYNAKÇA

- Açıkgül K , Aslaner R (2015). İlköğretim matematik öğretmen adaylarının TPAB güven algılarının incelenmesi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* , 17(1) , 118-152 . DOI: 10.17556/jef.04990
- Adıgüzel A (2010). İlköğretim okullarında öğretim teknolojilerinin durumu ve sınıf öğretmenlerinin bu teknolojileri kullanma düzeyleri. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, (15), 1-17.
- Aktay S, Keskin T (2016). Eğitim bilişim ağı (Eba) incelemesi. *Eğitim Kuram ve Uygulama Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 27-44.
- Akyıldız S, Altun T (2018). Sınıf öğretmeni adaylarının teknolojik pedagojik alan bilgilerinin (TPAB) bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* , 8 (2) , 318-333. DOI: 10.24315/trkefd.322749
- Aldahdouh, T. Z., Nokelainen, P., & Korhonen, V. (2020). Technology and social media usage in higher education: The influence of individual innovativeness. *Sage Open*, 10(1), 1-20. doi: 10.1177/2158244019899441
- Aldunate, R. & Nussbaum, M. (2013). Teacher adoption of technology. *Computers in Human Behavior*, 29(3), 519–524. doi: 10.1016/j.chb.2012.10.017
- Ar N A, (2016). *Oyunlaştırmayla öğrenmenin meslek lisesi öğrencilerinin akademik başarı ve öğrenme stratejileri kullanımı üzerine etkisi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Üniversitesi, Sakarya. Türkiye.
- Arslan E, Bilgin E (2020). Matematik öğretiminde teknoloji kullanımı ve video ile öğretimin teknoloji tutumuna etkisi. *Fen Matematik Girişimcilik ve Teknoloji Eğitimi Dergisi*, 3(1), 41-50.
- Ayyıldız P, Yılmaz A, Baltacı H S (2021). Exploring digital literacy levels and technology integration competence of turkish academics. *International Journal of Educational Methodology*. 7(1), 15-31.
- Baki A, (2002). Öğrenen ve öğretenler için bilgisayar destekli matematik. Ceren Yayıncılık. Genç Z (2010). Web 2.0 yeniliklerinin eğitimde kullanımı: Bir Facebook eğitim uygulama örneği . XII. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri (ss. 237-242). Muğla: XII. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri.

- Balıbey K, Özbal A, (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının eğitsel internet kullanım öz-yeterliklerinin incelenmesi (Kastamonu-Karabük Örneği) . *Uluslararası Spor Bilimleri Öğrenci Çalışmaları*, 2(2), 87-95. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/i4s/issue/58650/719792>
- Başaran M, Ülger İ, Demirtaş M, Kara E, Geyik C, Vural Ö (2021). Uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlerin teknoloji kullanım durumlarının incelenmesi. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 17(37), 4619-4645.
- Bayraktar R (2015). *Öğretmenlerin eğitim teknolojileri kullanım düzeylerinin belirlenmesi: Ölçek geliştirme çalışması* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon. Türkiye.
- Bisgin, H (2014) Analyzing the attitudes of physical education and sport teachers towards technology. *The Anthropologist*, 18(3), 761–764.
- Burmabıyık Ö (2014). *Öğretmenlerin teknolojik pedagojik içerik bilgilerine yönelik öz-yeterlilik algılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi (Yalova ili örneği)* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi, Sakarya. Türkiye.
- Büyüköztürk Ş (2012). *Örnekleme Yöntemleri*. [Powerpoint Slaytları]. <http://cv.ankara.edu.tr/duzenleme/kisisel/dosyalar/21082015162828.pdf>
- Can E (2020). Coronavirüs (Covid-19) pandemisi ve pedagojik yansımaları Türkiye’ de açık ve uzaktan eğitim uygulamaları, *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 11-53.
- Çar B, Aydos L (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin teknolojik pedagojik alan bilgisi ile ilgili yeterliklerinin incelenmesi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 25(4), 441-454.
- Cin A, Yelken T Y (2019). Ortaokul öğretmenlerinin teknolojik pedagojik alan bilgileri ile bilişim teknolojisi kullanım düzeylerinin incelenmesi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 12(65), 741-755. DOI:10.17719/jisr.2019.3486
- Çelik K (2018). *Genişletilmiş teknoloji kabul modeli: Uzaktan eğitim öğrencileri üzerine bir araştırma* (Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara. Türkiye.

- Demirli C, Kütük Ö (2010). Anlamsal Web (Web 3.0) ve ontolojilerine genel bir bakış. *İstanbul Ticaret Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi*, 9(18), 97-71. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ticaretfbd/issue/21358/229111>
- Deperlioğlu Ö, Köse U (2010). Web 2.0 Teknolojilerinin eğitim üzerindeki etkileri ve örnek bir öğrenme yaşantısı. XII. Akademik Bilişim Konferans Bildirileri kitabı içinde (ss. 437-441). Muğla: Muğla Üniversitesi.
- Durdu M, Gündüz H, Titrek O, Hamedoğlu M (2014). Eğitim yöneticileri ve öğretmenlerin bilişim teknolojilerini kullanma düzeyleri ve bilişim teknolojilerinden yararlanmalarını engelleyen nedenler. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (4), 176-188.
- Doğan S, Koçak E (2020). EBA sistemi bağlamında uzaktan eğitim faaliyetleri üzerine bir inceleme. *Ekonomi ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 7(14), 111-124. Erişim adresi: http://www.ekosad.net/FileUpload/ep939088/File/42_soner_dogan.pdf
- Elkatmış M (2014). Sınıf öğretmenlerinin eğitsel amaçlı internet kullanım öz yeterlikleri. *Milli Eğitim Dergisi*, 44(203), 193-204. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/milliegitim/issue/36161/406489>
- Gudmundsdottir G B ve Hatlevik O E (2018). Newly qualified teachers' professional digital competence: implications for teacher education, *European Journal of Teacher Education*, 41(2), 214-231.
- Güler Ç, Bilici S (2016). Ortaöğretim öğretmenlerinin TPAB düzeylerinin öğretim teknolojilerini kullanma durumlarına göre incelenmesi. *İlköğretim Online*, 15 (3), 898-921. DOI: 10.17051/io.2016.05210
- Gümüldağ H, Cerit E, Gönülateş S, Arslanoğlu C, Bastık C, Şahin S, Ünlü C (2013). Beden eğitimi öğretmenlerinin bilgisayar kullanım yeterlikleri ve tutumlarının belirlenmesi. *Uluslararası Hakemli Beşeri ve Akademik Bilimler Dergisi*, 2(4), 1-1. DOI:10.17368/UHBAB.201348831
- Govindasamy T (2001). Successful implementation of e-learning: Pedagogical considerations. *The Internet and Higher Education*, 4(3), 287-299.
- Hammond M, Crosson S, Fragkouli E (2009) Why do some student teachers make very good use of ICT? An exploratory case study. *Technology, Pedagogy and Education*, 18(1), 59-73.

- Heper E (2012). Spor bilimleri ile ilgili kavramlar ve sporun tarihsel gelişimi. E. Heper, Ö. Sertkaya, C. Koca, H. Ertan, M. Kale, S. Terekli, G. Demirhan , Spor Bilimlerine Giriş (ss. 2-30). *Anadolu Üniversitesi*.
- Hill G M, Garcia A V (2020). Perceptions of physical education teachers regarding the use of technology in their classrooms. *The Physical Educator*, Vol.77, 29-41.
- Horzum M B(2010). Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarından haberdarlığı, kullanım sıklıkları ve amaçlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1), 603-634.
- İnal E, Arslanbaş F (2021). Türkçenin yabancı dil olarak uzaktan öğretiminde iletişim odaklı Web 2.0 araçları ve uygulama örnekleri. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(özel sayı), 228-249. DOI: 10.35675/befdergi.850781
- İnce M, Koçak M (2017). Üniversite öğrencilerinin sosyal medya kullanım alışkanlıkları: Necmettin erbakan üniversitesi örneği. *Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(2), 736-749.
- Jang, S. J. & Tsai, M. F. (2012). Exploring the TPACK of Taiwanese elementary mathematics and science teachers with respect to use of interactive whiteboards. *Computers & Education*, 59(2), 327-338.
- Jeong H C, So W Y (2020). Difficulties of online physical education classes in middle and high school and an efficient operation plan to address them. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(19), 7279; <https://doi.org/10.3390/ijerph17197279>
- Karamustafaoğlu O, Aydoğdu Ü, Bülbül M (2017). Akademik araştırmalarda araştırma yöntemleri ile örneklem ilişkisi doğrulayıcı doküman analizi örneği. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, (30), 556-565. DOI: 10.14582/DUZGEF.1803
- Koehler M J, Mishra P (2006). Technological pedagogical content knowledge: a new framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*, National Council on Teacher Quality, 108(6), 1017-1054. DOI:10.1111/j.1467-9620.2006.00684.
- Kahoot (2020, Nisan 28). About us. Kahoot !: <https://kahoot.com/company/> adresinden alındı.
- Kalaycı Ş (2010). SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri. *Asil Yayın*.

- Karaca F, Aktaş N (2019). Ortaöğretim kurumu öğretmenlerinin Web 2.0 uygulamaları için haberdarlıklarının, yeterlilik düzeylerinin, kullanım sıklıklarının ve eğitsel amaçlı kullanım biçimlerinin incelenmesi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(2) 212-230. DOI: 10.17556/erziefd.473412
- Karaküçük S (1981). Beden eğitimi öğretmenlerinin faaliyet alanları. *Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Yayınları*.
- Karaman S, Yıldırım S, Kaban A (2008). Öğrenme 2.0 yaygınlaşıyor: Web 2.0 uygulamalarının eğitimde kullanımına ilişkin araştırmalar ve sonuçları. XIII. Türkiye’de İnternet Konferansı Bildirileri (ss. 35-40). Ankara: XIII. Türkiye’de İnternet Konferansı Bildirileri.
- Karasar N (2017). Bilimsel araştırma yöntemi. *Nobel Yayıncılık*.
- Kartal O, Temelli D , Şahin Ç (2018). Ortaokul matematik öğretmenlerinin bilişim teknolojileri öz-yeterlik düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre incelenmesi . *Journal of Theoretical Educational Science* , 11 (4) , 922-943 . DOI: 10.30831/akukeg.410279
- Kaya K (2020). Dijital nesil: K kuşağı . *Econharran Harran Üniversitesi İBBF Dergisi*, 4(6), 34-54.
- Kemp S (2016), (January 27). Digital in 2016. Wearesocial: <https://wearesocial.com/special-reports/digital-in-2016> adresinden alındı.
- Koehler M J, Mishra P (2006). Technological pedagogical content knowledge: a new framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*, National Council on Teacher Quality, 108(6), 1017-1054. DOI:10.1111/j.1467-9620.2006.00684.
- Kurtdede Fidan, N, Erbasan Ö, Kolsuz S (2016). Sınıf öğretmenlerinin eğitim bilişim ağı’ndan (eba) yararlanmaya ilişkin görüşleri. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9(45), 626-637.
- Leuf B, Cunningham W (2001). The Wiki way: Quick collaboration on the Web. ISBN:978-02017149991
- Maden S, Önal A (2020). Eğitim bilişim ağı (EBA) içerik modülündeki türkçe dersi ile ilgili dokümanların değerlendirilmesi . *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 10(1), 27-50. DOI: 10.17943/etku.553517

- Mahmood K (2009). Gender, subject and degree differences in university students' access, use and attitudes toward information and communication technology (ICT). *International Journal of Education and Development Using Information and Communication Technology*, 5(3), 206-216.
- McKean E (2005, Nisan 15). "Podcast" is the word of the year. OXFORD University Press:https://web.archive.org/web/20090115232815/http://www.oup.com/us/brochure/NOAD_podcast/?view=usa adresinden alındı.
- MEB (2017). Öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri. Ankara. Erişim adresi: http://oygm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_12/11115355_YYRETMENLYK_MESLEY_YENEL_YETERLYKLERY.pdf
- MEB (2018). Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı (ilkokul 1,2,3 ve 4. sınıflar). Ankara.
- MEB (2018). Beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı (5,6,7 ve 8. sınıflar). Ankara
- MEB (2018). Ortaöğretim beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı (Ortaokul 9. 10. 11. 12. Sınıflar). Ankara. Erişim adresi: <https://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/2018120201950145BEDEN%20EGITIMI%20VE%20SPOR%20OGRETIM%20PROGRAM%202018.pdf>
- MEB (2019). Fatih projesi (Fırsatlar artırma teknolojiyi iyileştirme hareketi). Ankara Erişim adresi: <http://fatihprojesi.meb.gov.tr/>
- Mercier K, Centeio E, Garn A (2021). Physical education teachers' experiences with remote instruction during the initial phase of the COVID-19 pandemic. *In Journal of Teaching in Physical Education*, 40(2),337-342.
- Mete F, Batıbay E. F (2019). Web 2.0 uygulamalarının türkçe eğitiminde motivasyona etkisi: Kahoot örneği. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(4), 1029-1047.
- Osmanovic J, Maksimovic J, Dimitrijevic M (2020). Pedagogical, cognitive and methodological aspects of digitalisation in physical education., 13(3), 649-665.
- Özcan B, Saraç L (2020).COVID-19 Pandemisi sürecinde öğretmen çevrimiçi uzaktan eğitim rol ve yeterlikleri: beden eğitimi öğretmenleri örneği. *Milli Eğitim Dergisi*, 49(1), 459-475. DOI: 10.37669/milliegitim.787127

- Özçiftçi Ç, Çakır R (2015). Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve eğitim teknolojisi standartları özyeterliklerinin incelenmesi. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*. 5(1), 1-19.
- Özen G, Güllü M, Uğraş S (2016). Beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi ders içi ve dışı etkinliklerinde teknolojik araç ve gereçlerin kullanımı ile ilgili görüşleri. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 24-37. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/gaunjss/issue/24425/258876>
- Özbek Y (2020). *Sınıf öğretmenlerinin dijital içerik ve teknolojiyi kullanma becerileri* (Yayınlanmamış Tezsiz Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi, Nevşehir. Türkiye.
- Özkara Cesur E, Yavuz Konokman G, Yanpar Yelken T (2018). Eğitimde teknoloji kullanımı hizmetiçi eğitime katılan öğretmenlerin TPAB özgüvenlerinin incelenmesi. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 371-412. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/amauefd/issue/41157/416332>
- Palao J, Hastie P, Cruz Guerrero P, Ortega E (2015). The impact of video technology on student performance in physical education. *Technology Pedagogy and Education*, 24(1), 51-63
- Prensky M (2001). Digital Natives, Digital Immigrants. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.
- Reyiz A, Kartal E, Çelik S, Özcan P (2009). Bir harmanlanmış öğrenme yöntemi eğitim aracı: Podcast. III. İstanbul Bilişim Kongresi (ss. 26-32). *Türkiye Bilişim Derneği*.
- Rosen D, Nelson C (2008). Web 2.0: A New generation of learners and education. *Computers in the Schools*, 25(3-4), 211–225. doi:10.1080/07380560802370997.
- Sadi S, Şekerci A R, Kurban B, Topu F B, Demirel T, Tosun C, Demirci T, Goktas Y (2008). Öğretmen eğitiminde teknolojinin etkin kullanımı: Öğretim elemanları ve öğretmen adaylarının görüşleri. *Bilgi Teknolojileri Dergisi*, 1(3), 43-49. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/gazibtd/issue/6614/87885>
- Safa Sultan B (2019). *Sınıf öğretmenlerinin eğitim teknolojileri kullanım düzeylerinin bireysel yenilikçilik açısından incelenmesi* (Yüksek Lisans tezi). Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın. Türkiye
- Sarıtepeci M, Durak H, Seferoğlu S (2016). Öğretmenlerin öğretim teknolojileri alanında hizmet-içi eğitim gereksinimlerinin FATİH projesi kapsamında incelenmesi. *Türk*

Bilgisayar ve Matematik Eğitimi Dergisi, 7(3), 601-620. DOI: 10.16949/turkbilmat.277873

Sengir C (2019). *Ortaokul öğretmenlerinin bilişim teknolojilerini kullanma düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi (İstanbul fatih ilçesi örneği)* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Kültür Üniversitesi, İstanbul. Türkiye

Shin T, Koehler M, Mishra P, Schmidt D, Baran E, Thompson A (2009, March). Changing technological pedagogical content knowledge (TPACK) through course experiences. In Society for Information Technology & Teacher Education International Conference (Vol. 2009, No. 1, pp. 4152-4159).

Sipayung R W (2018). The effect of word wall strategy on students' vocabulary achievement at SMP negeri 5 pematangsiantar in the academic year 2018/2019. *Budapest International Research and Critics Institute-Journal*, 1(3) 251-263. ISSN: 2615-3076(Online)

Teker Babayiğit Ş (2019). *Öğretmenlerin teknolojik pedagojik alan bilgisi (TPAB) yeterlilikleri ile eğitim bilişim ağı (EBA) kullanımına yönelik tutumları arasındaki ilişki* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir. Türkiye.

Tiryaki S (2018). *Fatih projesi uygulanan liselerdeki öğretmenlerin teknolojik pedagojik alan bilgisi (TPAB) ve eğitim bilişim ağı'nı kullanmalarını yönelik özyeterlik algılarının düzeylerinin incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Hatay. Türkiye.

Tou N X, Kee Y H, Koh K T (2019). Singapore teachers' attitudes towards the use of information and communication technologies in physical education. *European Physical Education Review*, 26(2), 481-494.

TÜİK (2019). TÜİK Hanehalkı Bilişim Teknolojileri Kullanım Araştırması, <https://dijilopedi.com/2019-tuik-hanehalki-bilisim-teknolojileri-kullanim-arastirmasi/> adresinden alındı.

Türker A, Güven C (2016). Lise öğretmenlerinin eğitim bilişim ağı (EBA) projesinden yararlanma düzeyleri ve proje ile ilgili görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 5(1), 244-254.

- Ulaş A H, Ozan C (2010). Sınıf öğretmenlerinin eğitim teknolojileri açısından yeterlilik düzeyi. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(1), 63-84.
- Ulucan H, Karabulut E O (2012). Beden eğitimi öğretmen adaylarının eğitim teknolojisi standartları ile ilgili özyeterliliklerinin incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(2), 243-248. ISSN: 1300-9915
- Uşun, S (2006). Uzaktan Eğitim.(1.baskı). *Nobel Yayın Dağıtım*.
- Ünlü H, Aydos L (2010). Beden eğitimi öğretmenlerinin yeterlilikleri üzerine bir derleme. *Milli Eğitim Dergisi*, 40(187), 172-192. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/milliegitim/issue/36197/407038>
- Usluel Y, Mumcu F, Demiraslan Y (2007). Öğrenme-öğretme sürecinde bilgi ve iletişim teknolojileri:öğretmenlerin entegrasyon süreci ve engelleriyle ilgili görüşleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32(32), 164-178. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/hunefd/issue/7804/102321>
- Villalba A, González-Rivera M D (2016) Teachers perceptions of the benefits of ICT in physical education. In Novak, D, Antala, B, Kjnaz, D (eds) *Physical Education and New Technologies*. Zagreb:Croatian Kinesiology Association, 217–227.
- Wang Q E, Myers M D, Sundaram D (2013). Digital natives and digital immigrants towards a model of digital fluency. *Busin Inform Syst Engin*, 5(6), 409–419. <https://doi.org/10.1007/s11576-013-0390-2>.
- Yaylak E, İnan S (2018). Sosyal bilgiler öğretmenlerinin eğitimde sosyal medyayı kullanma düzeyleri . *Eğitim Kuram ve Uygulama Araştırmaları Dergisi*, 4(2), 62-87 . Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ekvad/issue/38280/448917>
- Yıldız S, Bektaş F (2020). Eba TV’de yayınlanan beden eğitimi veli ve beden eğitimi öğretmenlerinin görüşleriyle değerlendirilmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 49(1) 969-987 . DOI: 10.37669/milliegitim.773737
- Yılmaz E, Güner B, Mutlu H, Doğanay G, Yılmaz D (2020). Veri algısına göre pandemi dönemi uzaktan eğitim sürecinin niteliği. *Palet Yayınları*.
- Yılmaz İ, Ulucan H, Pehlivan S (2010). Beden eğitimi öğretmenliği programında öğrenim gören öğrencilerin eğitimde teknoloji kullanımına ilişkin tutum ve düşünceleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*. 11(1). 105-118. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/kefad/issue/59507/855656>

YÖK (2018). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği lisans programı. Erişim adresi:
https://www.yok.gov.tr/Documents/Kurumsal/egitim_ogretim_dairesi/Yeni-Ogretmen-Yetistirme-Lisans-Programlari/Beden_Egitimi_ve_Spor_Ogretmenligi_Lisans_Programi.pdf

10. EKLER

Ek 1. Etik Kurul Onayı

MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ETİK KURUL KARARI

Protokol No : 200265	Karar No : 49
Araştırma Yürütücüsü	Yüksek Lisans Öğrencisi SERAY CAN
Kurumu / Birimi	MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ / BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
Araştırmanın Başlığı	COVID-19 Pandemi Sürecinde Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Çevrim İçi Eğitim Uygulamalarına Teknolojiyi Entegre Etme Düzeyleri
Başvuru Formunun Etik Kurula Geldiği Tarih	27.10.2020
Başvuru Formunun Etik Kurulda İncelendiği Tarih	İlk İnceleme Tarihi : 23.11.2020 1. Düzeltme Tarihi : 14.12.2020
Karar Tarihi	27.12.2020

KARAR : UYGUNDUR

AÇIKLAMA : Beyana esas izinlerin alınması ve başvuru formunda beyan edilen veri formlarının dışına çıkılmaması şartıyla araştırmanın uygulanabilirliği konusunda bilimsel araştırmalar etiği açısından bir sakınca yoktur.

Görevli-İzinli

Prof. Dr. Kılıçhan BAYAR
Üye

Prof. Dr. Haşim OLGUN
Başkan

Görevli-İzinli

Prof. Dr. NEVIN AKDOLUN BALKAYA
Üye

Görevli-İzinli

Prof. Dr. Özcan SAYGIN
Üye

Görevli-İzinli

Doç. Dr. Ahmet Salih SONMEZDAĞ
Üye

Görevli-İzinli

Doç. Dr. Cem ŞAHİN
Üye

Prof. Dr. Süleyman Cüneyt KARAKUŞ
Üye

Ek 2. Kurum İzin Onayı

T.C.
MUĞLA VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : E-70004082-20-22311360
Konu : İzin Talebi

12.03.2021

VALİLİK MAKAMINA

İlgi : a) Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Rektörlüğü Öğrenci İşleri Daire Başkanlığının 17.02.2021 tarihli ve 260466 sayılı yazısı.
b) 22/08/2017 tarihli ve 35558626 sayılı Makam Oluru.

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı 1944010004 numaralı yüksek lisans öğrencisi Seray CAN'ın Muğla İl Millî Eğitim Müdürlüğüne bağlı ortaokul ve liselerde görev yapan Beden Eğitimi ve Spor öğretmenlerine yönelik uygulama talebi ile ilgili ilgi (a) yazı ve ekleri yazımız ekinde sunulmaktadır.

Bu nedenle, Bakanlığımızın 21/01/2020 tarihli ve 1563890 sayılı yazısı (2020/2 No'lu GENELGE) doğrultusunda ve ilgi (b) makam onayı ile oluşturulan komisyonun uygun görüşüyle, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı 1944010004 numaralı yüksek lisans öğrencisi Seray CAN'ın " COVID-19 Pandemi Sürecinde Beden Eğitim ve Spor Öğretmenlerinin Çevrimiçi Eğitim Uygulamalarına Teknolojiyi Entegre Etme Düzeyleri " konulu çalışmasını;

2020-2021 Eğitim Öğretim yılında ve eğitim öğretimi aksatmayacak şekilde, kurum müdürünün uygun gördüğü bir zamanda; Muğla İl Millî Eğitim Müdürlüğüne bağlı ortaokul ve liselerde görev yapan Beden Eğitimi ve Spor öğretmenlerine uygulaması, Müdürlüğümüzce uygun görülmektedir.

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.

Ferman AKBULUT
Müdür a.
İl Millî Eğitim Müdür Yardımcısı

OLUR

Pervin TÖRE
Vali a.
İl Millî Eğitim Müdürü

Ek : Belgeler

Bu belge güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Adres : Emirbeyazıt Mahallesi Dr. Baki Ünlü Cad. No: 12 Mentеше/MUĞLA

Belge Doğrulama Adresi : <https://www.turkiye.gov.tr/meb-ebys>

Telefon No : 0 (252) 280 48 25

E-Posta: arce48@meb.gov.tr

Kep Adresi : meb@hs01.kep.tr

İnternet Adresi: <http://mugla.meb.gov.tr>

Bilgi için: ARGE

Unvan : Memur

Faks: 2522804869

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden **fea4-3cfd-327c-a82d-7dae** kodu ile teyit edilebilir.

Ek 3. Tanımlayıcı Bilgi Formu

Cinsiyetiniz	:	☐ Kadın	..	☐ Erkek
Yaşınız	:	☐ 21-30 ☐ 31-35 ☐ 36-40 ☐ 41-45 ☐ 46-50 ☐ 51 ve üstü		
Mesleki Deneyim Yılınız	:	☐ 1-5 yıl ☐ 6-10 yıl ☐ 11-15 yıl ☐ 16-20 yıl ☐ 21 yıl ve üstü		
Öğrenim Düzeyiniz	:	☐ Lisans ☐ Lisansüstü		
Teknolojisi Kursuna Katılma Durumu		☐ Evet		☐ Hayır
Lisans Eğitimi Etkisi	:	☐ Yeterli		☐ Yetersiz

Ek 4. Öğretmenlerin Eğitim Teknolojisi Kullanım Düzeyini Belirleme Ölçeği

	Hiç katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katlıyorum	Tamamen Katlıyorum
1. Bir işletim.....					
2. Ücretsiz, hazır					
3. Bir donanımın.....					
4. Bir donanımın					
5. Kablosuz ağdan.....					
6. Mobil cihazlara.....					
7. Bilgisayarın görüntü					
8. Dosya büyüklükleri.....					
9. Sık kullanılan.....					
11. Yeni karşılaştığım.....					
12. Öğrenci merkezli.....					
13. Verilerimi internet.....					
14. Derslerde teknoloji.....					
15. Farklı kazanımlar					
16. Derste teknoloji.....					
17. İnternette eğitim.....					
18. Hazır eğitim yazılımlarını.....					
19. Öğrenme güçlüğü.....					
20. Materyal tasarlarırken.....					
21. Bilgisayar yazılımları.....					
22. Mesleki gelişimime.....					
23. Çevrim içi.....					
24. Bir resim.....					
25. Veliler ve öğrenciler.....					
26. E-posta gruplarının.....					
27. Sosyal ağlarda.....					
28. Taşınabilir bellekleri.....					
29. Dosya formatları.....					
30. İnternette görüntülü.....					
31. Çoklu ortam öğelerini.....					
32. Çoklu ortam.....					
33. Bir antivirüs.....					

Not: Gelecek çalışmalarda ölçeğin geliştiricisinden izin alınması maksadıyla ölçeğin tamamı paylaşılmamıştır.

EK 5. Özgeçmiş

Adı Soyadı : Seray CAN

Yabancı Dili : İngilizce

Lise : Emlakbank Süleyman Demirel Anadolu Lisesi

Lisans : Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi/ Spor Bilimleri Fakültesi/ Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü

